Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
№ 39
26 SEPT. 1959
LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen ik van de week door het bos liep te wandelen, hoorde ik opeens een vreselijk gegrom achter me. Verschrikt keek ik om. Een reusachtige beer kwam achter me aan en kwaad dat hij keek! Je begrijpt dat ik begon te rennen, maar ik ben niet zo jong meer en liep al gauw naar adem te snakken. Toen opeens flitsten er twee bruine diertjes voor me langs.

„Hé, oom Donald," riep de een, „wij zullen U wel redden, hoor! Wees maar niet bang!" Het waren Knabbel en Babbel. Knabbel had een stok in z'n hand, waar een grote klult honing aan hing, die hij voor de snuit van de beer heen en weer zwaaide. Nou, die ging er meteen achteraan!

Uitgeput liet ik me in het gras vallen en keek hoe m'n twee vriendjes het zouden opknappen. Ze kropen als de weerlicht hun holletje in, de beer ging tegen de boom staan, stak z'n klauw in het hol, pakte de stok met honing, maar kon hem er niet meer uit krijgen, omdat Knabbel hem dwars voor de ingang van het hol hield. Ik hoorde Babbel zeggen: „Kijk eens! Er zit 'n gemene doorn in z'n voorpoot! Dus daarom was hij zo woest en wild.... hij had pijn!" — „Ja, je hebt gelijk!" zei Knabbel en tegen de beer zei hij: „Nu even flink zijn, hoor!" en met z'n scherpe voortanden trok hij de doorn uit de klauw van de beer. Die brulde van pijn, trok zijn poot meteen terug om hem te bekijken en Babbel gooide hem de tak met honing achterna. Daar begon de beer toen aan te likken en tevreden brommend ging hij er vandoor.

„Nou, jongens," zei ik, „dat hebben jullie mooi gedaan! Ik ben gered en de beer is geholpen! Kan ik nu wat voor jullie doen?"

„O.. eh.. tja," zei Babbel, „wij houden vreselijk veel van.... eh," hij ging niet verder en Knabbel zei: „Ja, vreselijk veel!"

Ik begreep best wat ze bedoelden en de volgende dag heb ik een grote zak pinda's in hun holletje gelegd!

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 32:

1e prijs: Froukje Hofma, **Hemrik.**
2e prijs: Aalt de Jonge, **Zwartsluis.**
3e t/m 12e prijs: Joke de Moor, **Glanerbrug**; Winnie Stoel, **Dirksland**; Peter v. d. Elshout, **Rotterdam**; Yvonne v. Tiel, **Den Helder**; Ria Warners, **Roden**; Berend Reenalda, **Den Haag**; Ria Pleterse, **Amsterdam**; Kathinka Beyerman, **Düsseldorf (Duitsland)**; Fransje v. d. Velden, **Asten**; Kees Wouters, **Loon op Zand.**
13e t/m 22e prijs: Nelly Broekhof, **Noordwijkerhout**; José Groot, **Halfweg**; Alie den Boer, **Kockengen**; Wim Ardon, **Heiningen**; D. Verbeek, **Lienden**; Anja Rietdijk, **Nieuwenhoorn**; Anke v. Veenendaal, **Vlissingen**; Y. Consten, **Kerkrade**; Ton v. Alphen, **Buren**; Carla Woortman, **Haarlem.**

De oplossing van prijsvraag no. 37 luidt: **PADDESTOEL.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

En, jongens en meisjes, zijn jullie alweer een beetje gewend aan het iedere dag naar school gaan? En aan het weer huiswerk moeten maken? Doen jullie maar goed je best! Als je nog tijd over hebt, schrijf dan een briefje aan het bekende adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

ELLEN, PETER en JEANNETTE TAFFIJN, ARNHEM. Wat 'n boel groeten heb ik van je over moeten brengen! Ik ben er haast een dag mee bezig geweest om alle vriendjes uit Duckstad jullie brief te laten lezen!

HUUB VAN DE ENDEN, MAAS-NIEL. Ja, Huub, de grote Boze Wolf is nu eenmaal altijd boos geweest en Gijs altijd lui. Hoeveel wij er hier ook proberen aan te doen, ik denk niet dat de Wolf braver of Gijs vlijtiger zal worden.

KLAAS en SIERT VAN DE WOUDE, ELIM. Hoe vonden jullie het op Schlermonnikoog, jongens? Ik ben benieuwd naar jullie belevenissen.

MARIANNE SNELLEMAN, WASSENAAR. Je zult flink je best moeten doen en hard moeten werken om van die 5 voor rekenen minstens een zes te maken, Marianne! Veel succes!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG 39

Met de letters, waaruit dit mannetje is samengesteld, kun je de woorden van een bekend spreekwoord vormen. Verschillende letters staan achterstevoren, sommige zelfs ondersteboven. Kijk dus goed uit en let er op dat je niet één letter over 't hoofd ziet. Het spreekwoord bestaat uit vijf woorden.

Om het je een beetje gemakkelijk te maken, bebben wij de beginletter van elk woord niet in het mannetje verscholen maar op het kaartje gezet, dat hij vasthoudt. Je hoeft nu alleen nog maar de overige letters op de juiste plaatsen op de punten neer te zetten. Ten slotte vermelden wij nog dat dit spreekwoord een goede raad is.

Schrijf het spreekwoord dat wij bedoelen op een briefkaart en stuur deze vóór 1 oktober aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 39". Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,-; tweede prijs; een mooie vulpen met gonden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood

WALT DISNEY'S

OMA DUCK

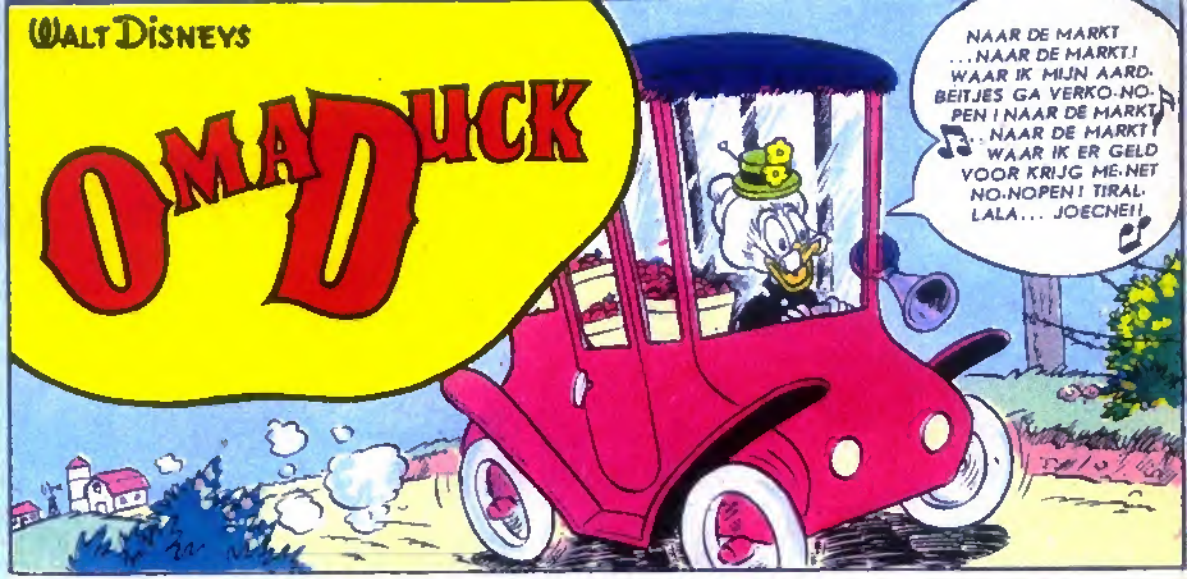

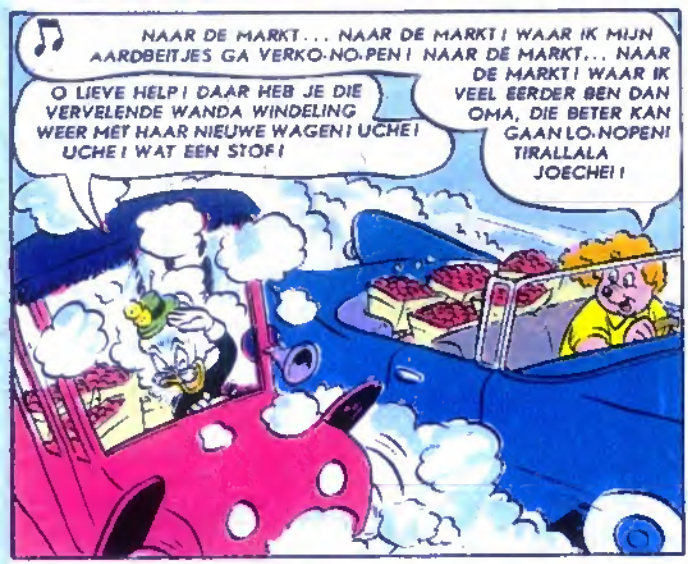

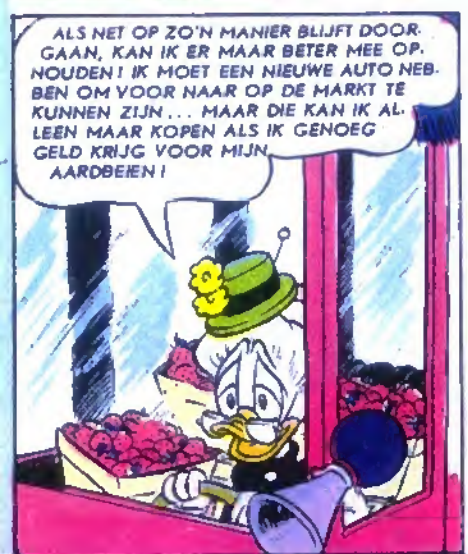

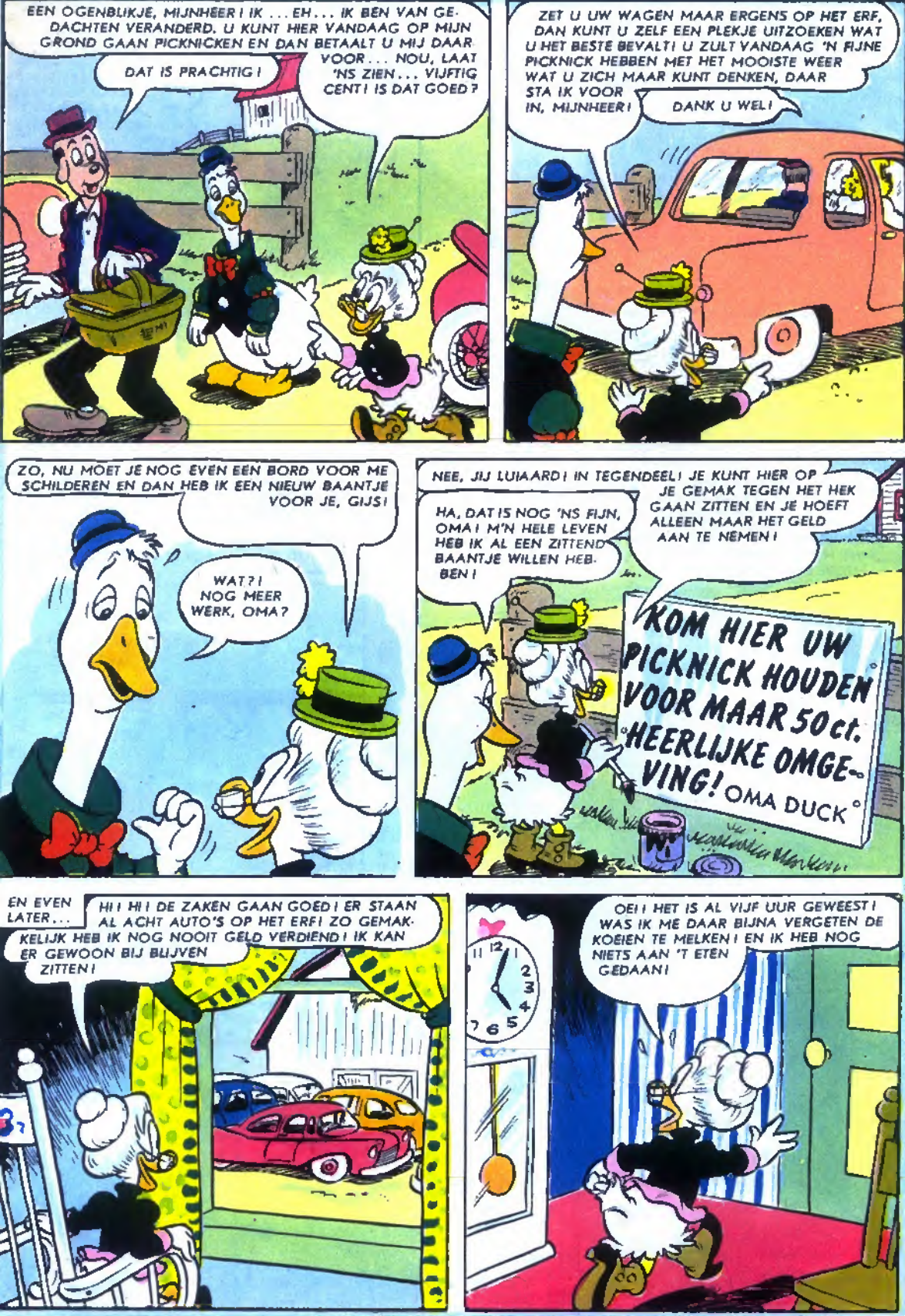
EEN OGENBLIKJE, MIJNHEER! IK ... EH... IK BEN VAN GEDACHTEN VERANDERD. U KUNT HIER VANDAAG OP MIJN GROND GAAN PICKNICKEN EN DAN BETAALT U MIJ DAAR VOOR... NOU, LAAT 'NS ZIEN... VIJFTIG CENT! IS DAT GOED?
DAT IS PRACHTIG!
ZET U UW WAGEN MAAR ERGENS OP HET ERF, DAN KUNT U ZELF EEN PLEKJE UITZOEKEN WAT U HET BESTE BEVALT! U ZULT VANDAAG 'N FIJNE PICKNICK HEBBEN MET HET MOOISTE WEER WAT U ZICH MAAR KUNT DENKEN, DAAR STA IK VOOR IN, MIJNHEER!
DANK U WEL!
ZO, NU MOET JE NOG EVEN EEN BORD VOOR ME SCHILDEREN EN DAN HEB IK EEN NIEUW BAANTJE VOOR JE, GIJS!
WAT?! NOG MEER WERK, OMA?
NEE, JIJ LUIAARD! IN TEGENDEEL! JE KUNT HIER OP JE GEMAK TEGEN HET HEK GAAN ZITTEN EN JE HOEFT ALLEEN MAAR HET GELD AAN TE NEMEN!
HA, DAT IS NOG 'NS FIJN, OMA! M'N HELE LEVEN HEB IK AL EEN ZITTEND BAANTJE WILLEN HEBBEN!
KOM HIER UW PICKNICK HOUDEN VOOR MAAR 50 ct. HEERLIJKE OMGEVING! OMA DUCK
EN EVEN LATER...
HI! HI! DE ZAKEN GAAN GOED! ER STAAN AL ACHT AUTO'S OP HET ERF! ZO GEMAKKELIJK HEB IK NOG NOOIT GELD VERDIEND! IK KAN ER GEWOON BIJ BLIJVEN ZITTEN!
OE! HET IS AL VIJF UUR GEWEEST! WAS IK ME DAAR BIJNA VERGETEN DE KOEIEN TE MELKEN! EN IK HEB NOG NIETS AAN 'T ETEN GEDAAN!

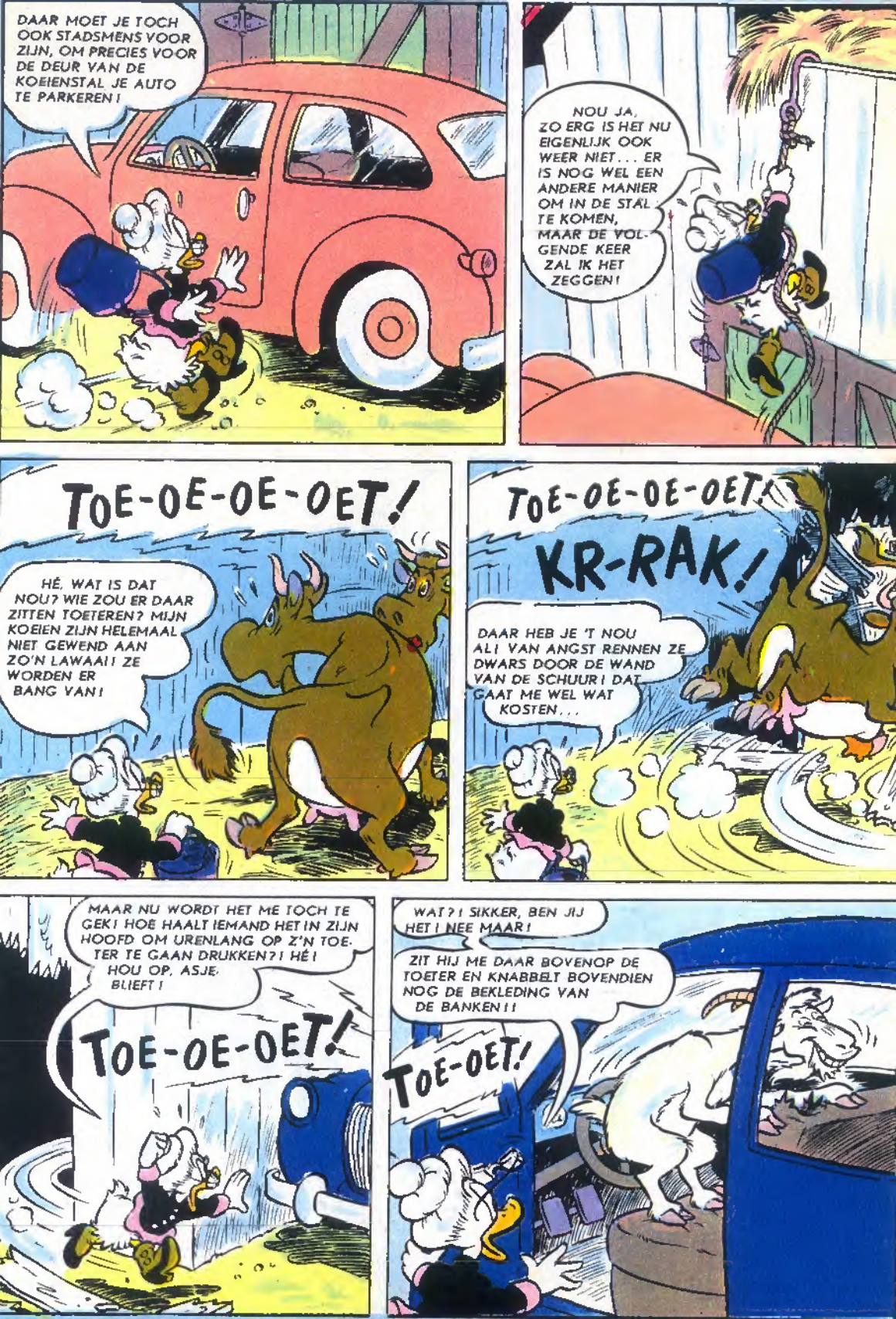
DAAR MOET JE TOCH OOK STADSMENS VOOR ZIJN, OM PRECIES VOOR DE DEUR VAN DE KOEIENSTAL JE AUTO TE PARKEREN!
NOU JA, ZO ERG IS HET NU EIGENLIJK OOK WEER NIET... ER IS NOG WEL EEN ANDERE MANIER OM IN DE STAL TE KOMEN, MAAR DE VOLGENDE KEER ZAL IK HET ZEGGEN!
TOE-OE-OE-OET!
HÉ, WAT IS DAT NOU? WIE ZOU ER DAAR ZITTEN TOETEREN? MIJN KOEIEN ZIJN HELEMAAL NIET GEWEND AAN ZO'N LAWAAI! ZE WORDEN ER BANG VAN!
TOE-OE-OE-OET!
KR-RAK!
DAAR HEB JE 'T NOU AL! VAN ANGST RENNEN ZE DWARS DOOR DE WAND VAN DE SCHUUR! DAT GAAT ME WEL WAT KOSTEN...
MAAR NU WORDT HET ME TOCH TE GEK! HOE HAALT IEMAND HET IN ZIJN HOOFD OM URENLANG OP Z'N TOETER TE GAAN DRUKKEN?! HÉ! HOU OP, ASJE BLIEFT!
TOE-OE-OET!
WAT?! SIKKER, BEN JIJ HET! NEE MAAR!
ZIT HIJ ME DAAR BOVENOP DE TOETER EN KNABBELT BOVENDIEN NOG DE BEKLEDING VAN DE BANKEN!!
TOE-OET!

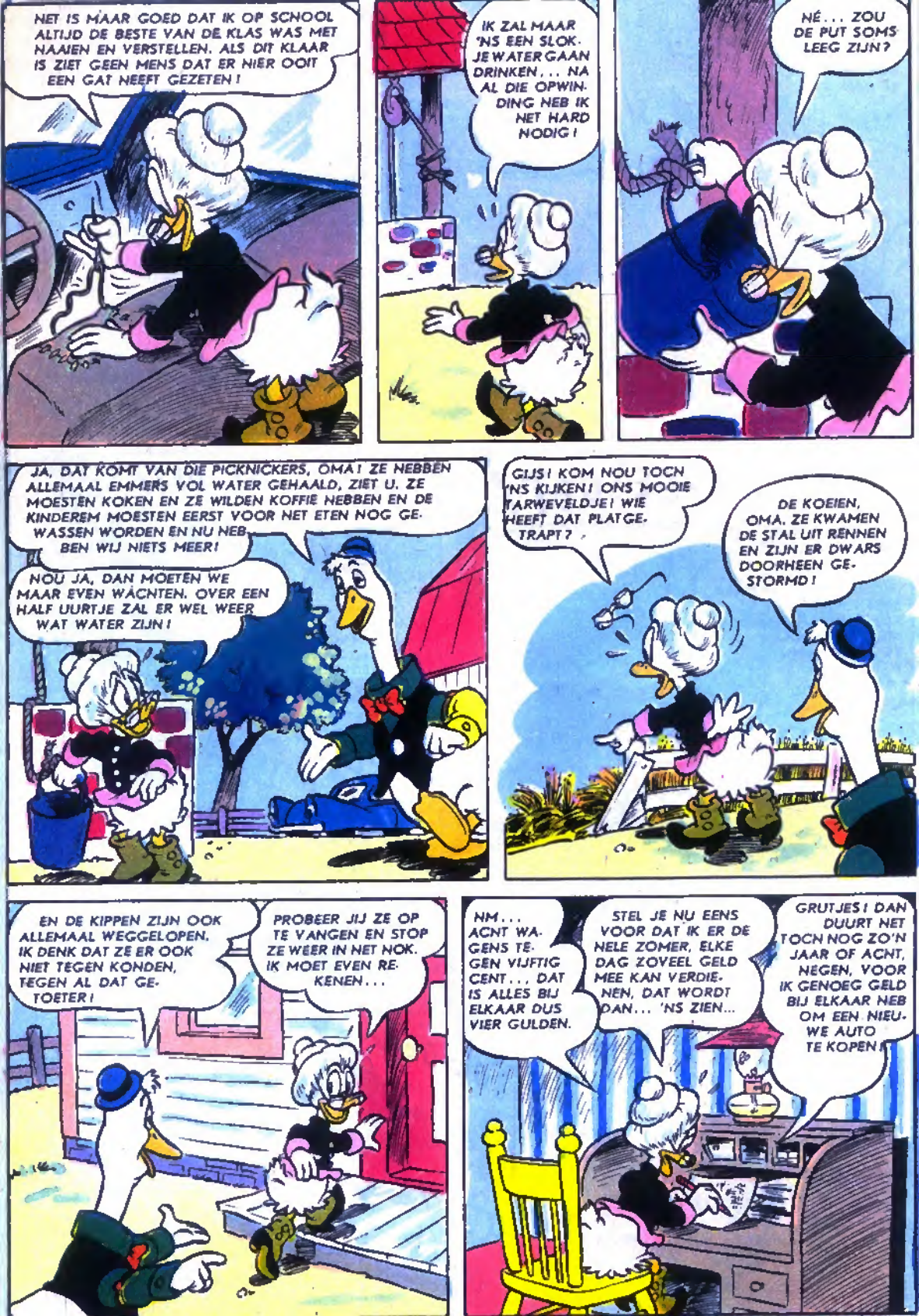
NET IS MAAR GOED DAT IK OP SCHOOL ALTIJD DE BESTE VAN DE KLAS WAS MET NAAIEN EN VERSTELLEN. ALS DIT KLAAR IS ZIET GEEN MENS DAT ER NIER OOIT EEN GAT NEEFT GEZETEN!
IK ZAL MAAR 'NS EEN SLOK. JE WATER GAAN DRINKEN... NA AL DIE OPWIN. DING NEB IK NET HARD NODIG!
NÉ... ZOU DE PUT SOMS LEEG ZIJN?
JA, DAT KOMT VAN DIE PICKNICKERS, OMA! ZE NEBBEN ALLEMAAL EMMERS VOL WATER GEHAALD, ZIET U. ZE MOESTEN KOKEN EN ZE WILDEN KOFFIE NEBBEN EN DE KINDEREM MOESTEN EERST VOOR NET ETEN NOG GE. WASSEN WORDEN EN NU NEB. BEN WIJ NIETS MEER!
NOU JA, DAN MOETEN WE MAAR EVEN WACHTEN. OVER EEN HALF UURTJE ZAL ER WEL WEER WAT WATER ZIJN!
GIJS! KOM NOU TOCH 'NS KIJKEN! ONS MOOIE TARWEVELDJE! WIE HEEFT DAT PLATGE. TRAPT?
DE KOEIEN, OMA. ZE KWAMEN DE STAL UIT RENNEN EN ZIJN ER DWARS DOORHEEN GE. STORMD!
EN DE KIPPEN ZIJN OOK ALLEMAAL WEGGELOPEN. IK DENK DAT ZE ER OOK NIET TEGEN KONDEN, TEGEN AL DAT GE. TOETER!
PROBEER JIJ ZE OP TE VANGEN EN STOP ZE WEER IN NET NOK. IK MOET EVEN RE. KENEN...
NM... ACHT WA. GENS TE. GEN VIJFTIG CENT... DAT IS ALLES BIJ ELKAAR DUS VIER GULDEN.
STEL JE NU EENS VOOR DAT IK ER DE HELE ZOMER, ELKE DAG ZOVEEL GELD MEE KAN VERDIE. NEN, DAT WORDT DAN... 'NS ZIEN...
GRUTJES! DAN DUURT HET TOCH NOG ZO'N JAAR OF ACHT, NEGEN, VOOR IK GENOEG GELD BIJ ELKAAR HEB OM EEN NIEU. WE AUTO TE KOPEN!

EN NET IS HELEMAAL DE VRAAG OF DE DIEREN EN IK AL DAT DRUKKE STADSMENSENGEDOE ZO LANG KUNNEN UITNOUDEN . . . NET IS ALLEEN IN DE ZOMER, MAAR . . .
NEE, WE KUNNEN HET BESLIST NIET!!
BOE!
IK HOUD ER MEE OP! IK HEB ER MEER DAN GENOEG VAN! DAN KOMT DIE WANDA MAAR IEDERE OCHTEND EERDER OP DE MARKT DAN IK! DIT IS EENVOUDIG NIET UIT TE HOUDEN . . . IK ZAL MIJN AARDBEIEN MAAR WAT GOEDKOPER VAN DE HAND DOEN, ER ZIT NU EENMAAL NIETS ANDERS OP. IK ZAL GIJS ZEGGEN DAT NIJ 'T BORD METEEN WEG MOET HALEN!
KA-BONK!
KRAK!
OEI, ONWEER! DAT KOMT NOG GOED UIT OOK! NU ZULLEN MIJN GASTEN ZEKER NIET VEEL LANGER HIER BLIJVEN, DENK IK!
OP DAT MOMENT . . .
NET BEGON OPEENS ZO TE REGENEN, DAT ALLES NAT GEWORDEN IS, WAT WE HEBBEN MEEGENOMEN!
JA . . . ONS ETEN OOK!
U HEBT ONS GEZEGD DAT U ER VOOR IN STOND DAT WE HET MOOISTE WEER ZOUDEN HEBBEN DAT WE ONS MAAR KONDEN INDENKEN . . .
IK HEB ZO'N HONGER!

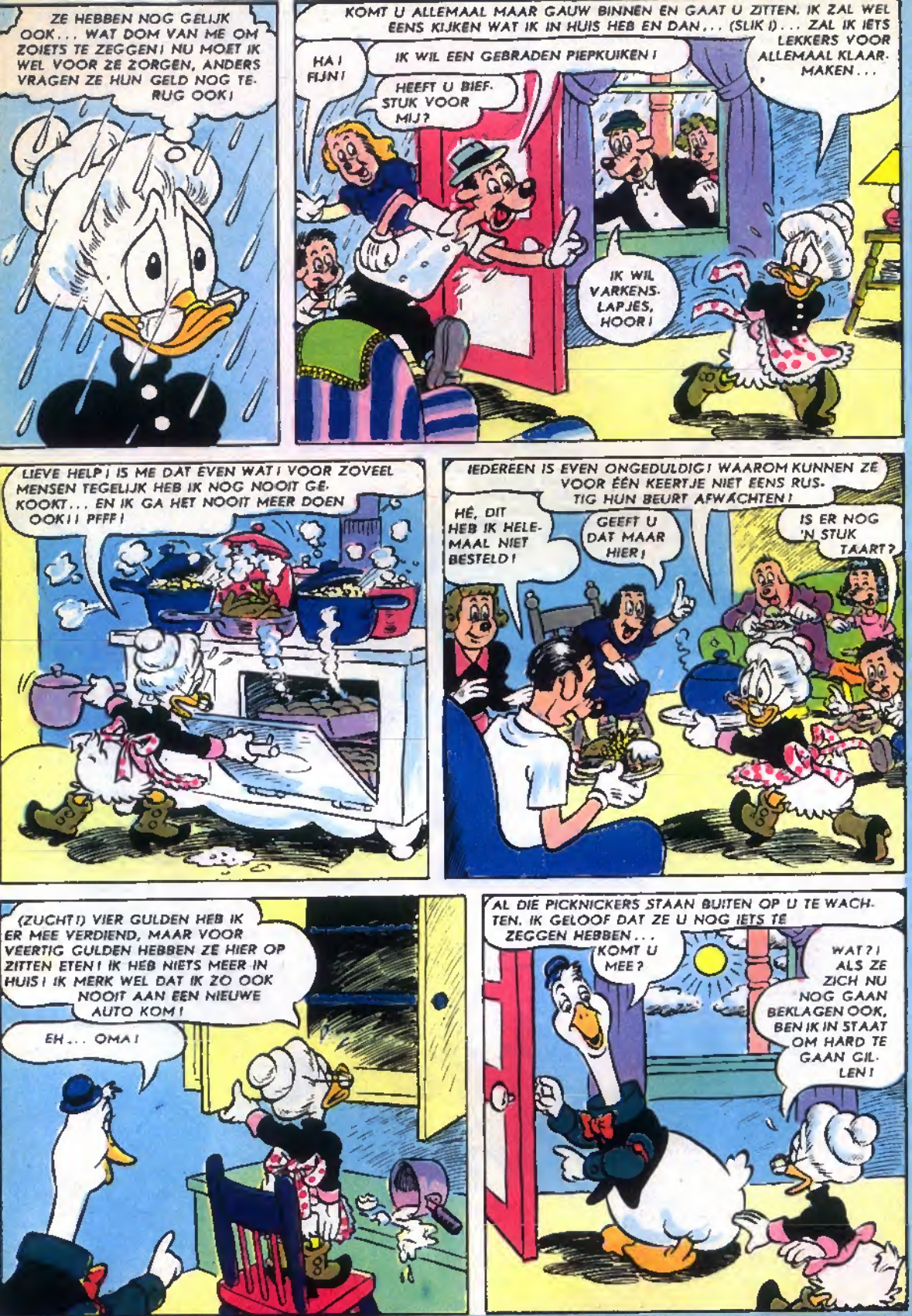
ZE HEBBEN NOG GELIJK OOK... WAT DOM VAN ME OM ZOIETS TE ZEGGEN! NU MOET IK WEL VOOR ZE ZORGEN, ANDERS VRAGEN ZE HUN GELD NOG TERUG OOK!
KOMT U ALLEMAAL MAAR GAUW BINNEN EN GAAT U ZITTEN. IK ZAL WEL EENS KIJKEN WAT IK IN HUIS HEB EN DAN... (SLIK!)... ZAL IK IETS LEKKERS VOOR ALLEMAAL KLAARMAKEN...
HA! FIJN!
IK WIL EEN GEBRADEN PIEPKUIKEN!
HEEFT U BIEFSTUK VOOR MIJ?
IK WIL VARKENSLAPJES, HOOR!
LIEVE HELP! IS ME DAT EVEN WAT! VOOR ZOVEEL MENSEN TEGELIJK HEB IK NOG NOOIT GEKOOKT... EN IK GA HET NOOIT MEER DOEN OOK!! PFFF!
IEDEREEN IS EVEN ONGEDULDIG! WAAROM KUNNEN ZE VOOR ÉÉN KEERTJE NIET EENS RUSTIG HUN BEURT AFWACHTEN!
HÉ, DIT HEB IK HELEMAAL NIET BESTELD!
GEEFT U DAT MAAR HIER!
IS ER NOG 'N STUK TAART?
(ZUCHT!) VIER GULDEN HEB IK ER MEE VERDIEND, MAAR VOOR VEERTIG GULDEN HEBBEN ZE HIER OP ZITTEN ETEN! IK HEB NIETS MEER IN HUIS! IK MERK WEL DAT IK ZO OOK NOOIT AAN EEN NIEUWE AUTO KOM!
EH... OMA!
AL DIE PICKNICKERS STAAN BUITEN OP U TE WACHTEN. IK GELOOF DAT ZE U NOG IETS TE ZEGGEN HEBBEN...
KOMT U MEE?
WAT?! ALS ZE ZICH NU NOG GAAN BEKLAGEN OOK, BEN IK IN STAAT OM HARD TE GAAN GILLEN!

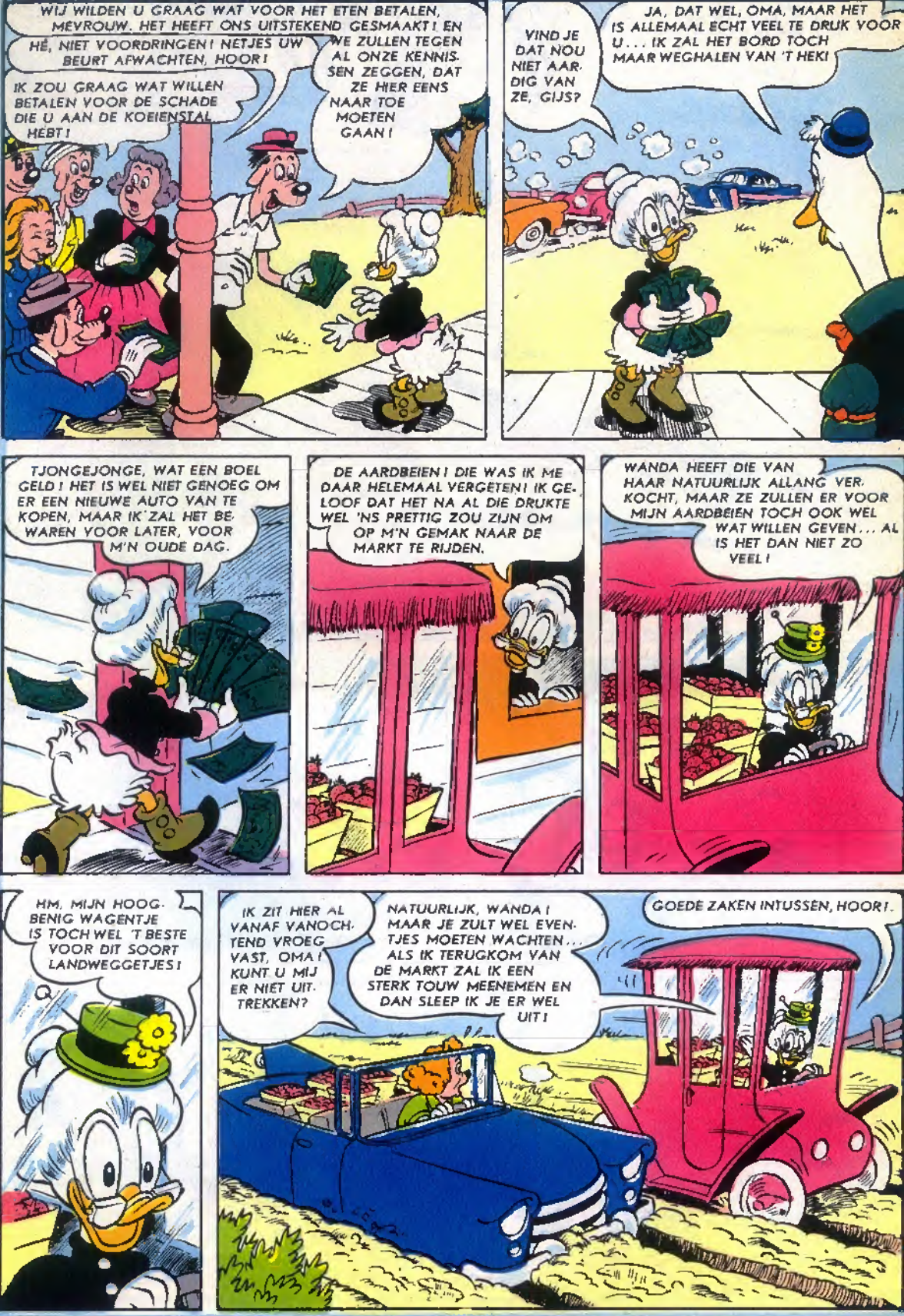
WIJ WILDEN U GRAAG WAT VOOR HET ETEN BETALEN, MEVROUW. HET HEEFT ONS UITSTEKEND GESMAAKT! EN HÉ, NIET VOORDRINGEN! NETJES UW BEURT AFWACHTEN, HOOR!
WE ZULLEN TEGEN AL ONZE KENNISSEN ZEGGEN, DAT ZE HIER EENS NAAR TOE MOETEN GAAN!
IK ZOU GRAAG WAT WILLEN BETALEN VOOR DE SCHADE DIE U AAN DE KOEIENSTAL HEBT!
VIND JE DAT NOU NIET AARDIG VAN ZE, GIJS?
JA, DAT WEL, OMA, MAAR HET IS ALLEMAAL ECHT VEEL TE DRUK VOOR U... IK ZAL HET BORD TOCH MAAR WEGHALEN VAN 'T HEK!
TJONGEJONGE, WAT EEN BOEL GELD! HET IS WEL NIET GENOEG OM ER EEN NIEUWE AUTO VAN TE KOPEN, MAAR IK ZAL HET BEWAREN VOOR LATER, VOOR M'N OUDE DAG.
DE AARDBEIEN! DIE WAS IK ME DAAR HELEMAAL VERGETEN! IK GELOOF DAT HET NA AL DIE DRUKTE WEL 'NS PRETTIG ZOU ZIJN OM OP M'N GEMAK NAAR DE MARKT TE RIJDEN.
WANDA HEEFT DIE VAN HAAR NATUURLIJK ALLANG VERKOCHT, MAAR ZE ZULLEN ER VOOR MIJN AARDBEIEN TOCH OOK WEL WAT WILLEN GEVEN... AL IS HET DAN NIET ZO VEEL!
HM, MIJN HOOGBENIG WAGENTJE IS TOCH WEL 'T BESTE VOOR DIT SOORT LANDWEGGETJES!
IK ZIT HIER AL VANAF VANOCHTEND VROEG VAST, OMA! KUNT U MIJ ER NIET UITTREKKEN?
NATUURLIJK, WANDA! MAAR JE ZULT WEL EVENTJES MOETEN WACHTEN... ALS IK TERUGKOM VAN DE MARKT ZAL IK EEN STERK TOUW MEENEMEN EN DAN SLEEP IK JE ER WEL UIT!
GOEDE ZAKEN INTUSSEN, HOOR!

WALT DISNEY

De kleine BOZE WOLF

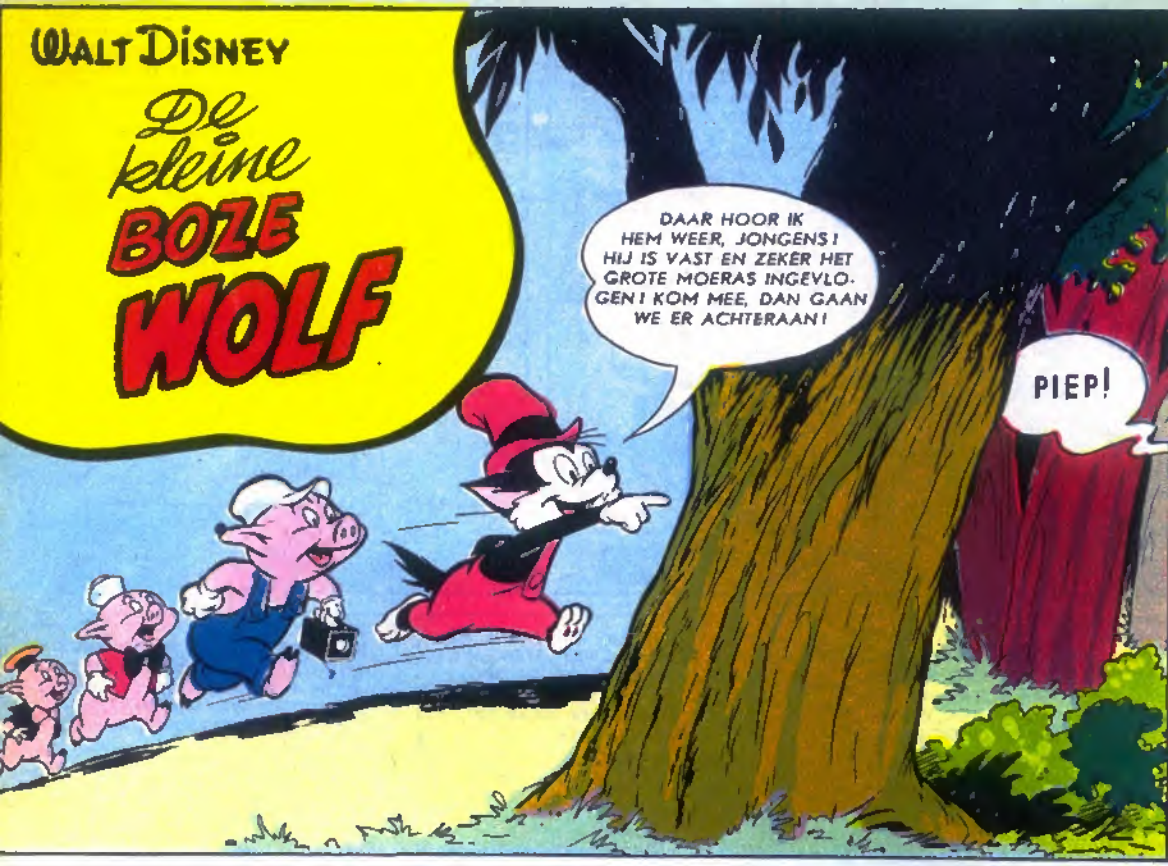

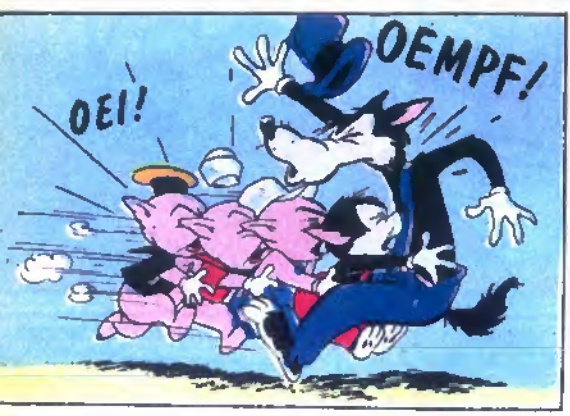

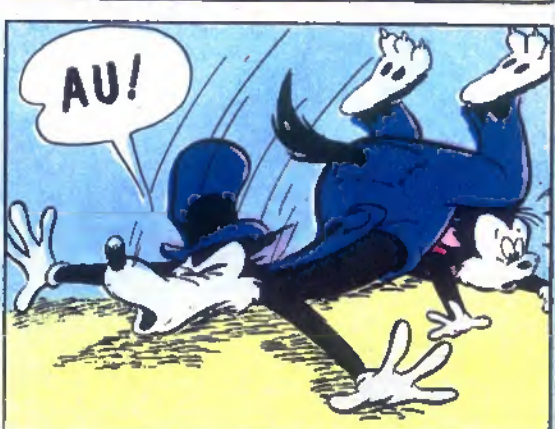

WAT NEEFT DIT NOU WEER TE BETEKENEN, ZOON?! WAAROM MOET JE ME JUIST NU VOOR DE VOETEN LOPEN? BAH... BIJNA HAD IK ZE AL!
NET GING ECHT HELEMAAL PER ONGELUK!
IK VRAAG ME AF WAT DE BIGGETJES NIER EIGENLIJK AAN 'T DOEN WAREN... IK DACHT DAT ZE ZICH NOOIT IN DE BUURT VAN HET GROTE MOERAS DURFDEN TE WAGEN, OMDAT IK NIER NOGAL 'NS RONDZWERF! HET IS MIJN JACHTVELD, DAT WETEN ZE!
WE ZATEN EEN VOGEL ACHTERNA EN TOEN HEBBEN WE NIET ZO GOED OPGELET...
ZAT JIJ EEN VOGEL ACHTERNA? BEN JIJ NU EEN ECHTE WOLF?! BIGGETJES ACHTERNA ZITTEN, DAT ZOU IK NOG KUNNEN BEGRIJPEN... MAAR VOGELS!! BAH!
JA, MAAR, LUISTERT U EENS, VADER! HET WAS NIET EEN GEWONE VOGEL, MAAR EEN NEEL BIJZONDERE!
O, NAD DAT MAAR METEEN GEZEGD! NU BEGRIJP IK NET, JE ZAT ACHTER EEN KUIKENTJE AAN NATUURLIJK! WELKE KANT IS NET OPGEGAAN, WOLFJE? (SMEK!)
NET WAS GEEN KUIKENTJE, VADER! NET WAS EEN KLAPOOG-PIEPER, EEN NEEL SCHUWE EN ZELDZAME VOGEL!
HM, ZELDZAME VOGELS VIND IK OOK LEKKER. WELKE KANT IS NIJ OPGEVLOGEN? IK NEB NONGER GEKREGEN ZO LANGZAMERHAND!
MAAR WE WAREN HIET VAN PLAN OM NEM OP TE ETEN! WE WILDEN EEN FOTO VAN NEM MAKEN!
WAT?! EEN FOTO VAN NEM MAKEN? WAAROM?
HOU, IN DUCKSTAD BESTAAT ER EEN VERENIGING VAN VOGELLIEFHEBBERS EN DIE HEEFT EEN VERREKIJKER UITGELOOFD ALS BELONING VOOR DIEGENE, DIE EEN FOTO MAAKT VAN DE KLAPOOG-PIEPER!
NM, EN ... EN... NOE KUN JE ZO'N KLAPOOG-PIEPER EIGENLIJK VINDEN?
JE MOET GEWOON OP EEN VOGELFLUIT JE BLAZEN EN DAN GEEFT NIJ WEL AHTWOORD!
PIEP! PIEP!
PIEP! PIEP!
GRUTJES, IK GELOOF DAT IK NIER VLAK BIJ IN DE BUURT EEN VOGEL NOOR PIEPEN! WOLFJE HOORT HET NATUURLIJK NIET, WANT ZO'N SCHERP GEHOOR ALS IK HEB, HEEFT NIJ NOG LANG NIET!

AAN EEN VERREKIJKER HEB IK NIET VEEL . . . MAAR MISSCHIEN KAN IK HEM WEL RUILEN VOOR EEN BOEL LEKKERE VETTE VARKENSLAPJES OF ZO!
EN . . . ER SCHIET ME OPEENS IETS TE BINNEN, WOLFJE! IK MOET NOG EEN BOODSCHAP DOEN. VEEL SUCCES JIJ, NOOR!
DANK U WEL, VADER!
NU! NU! NU! NET PIEPEN KOMT VANACHTER HET BOSJE! IK ZAL ER HEEL VOORZICHTIG NAAR TOE SLUIPEN EN KIJKEN OF HET ECHT DIE KLAPOOG-PIEPER IS . . .
PIEP!
PIEP!
IK VRAAG ME AF WAAR DIE ZEVEN KUIKENTJES GEBLEVEN ZIJN! ZE MOETEN HIER TOCH WEL ERGENS IN DE BUURT ZITTEN . . . WACHT EENS, IK GELOOF DAT IK DAAR IETS HOOR PIEPEN! DAT ZULLEN ZE ZIJN!
PIEP!
PIEP!
JA, NOOR, DAAR ZIJN ZE! EN NATUURLIJK ZIT DIE SCHURK VAN EEN MIDAS WOLF ACHTER ZE AAN! DIE WIL ZE VANAVOND ZEKER IN Z'N PAN HEBBEN!
NA! DACHT JIJ SOMS DAT DAT ZOMAAR GING? DAN VERGIS JE JE TOCH HÉÉL LELIJK, NOOR MIDAS!
W-W-WAT G-GING Z-ZOMMAAR . . .?
MIJN KUIKENTJES STELEN! MIJN KLEINE KRIELTJES DIE VANOCHTEND UIT NUN NOK ONTSNAPT ZIJN! MAAR IK ZAL JE LEREN!
DIT IS DE LAATSTE WAARSCHUWING! ALS IK JE NOG ÉÉN KEER HIER IN DE BUURT ZIE RONDZWERVEN, KOM JE ER NIET ZO GEMAKKELIJK AF!
PLONS!
BAH! IK HEB GENOEG VAN DIE KLAPOOG-PIEPER! JAGEN OP VOGELS IS NIETS VOOR MIJ, DAT HEB IK NU WEL GEMERKT! IK KAN ME VEEL BETER ALLEEN MAAR MET DE BIGGETJES BEZIGHOUDEN!

OVER BIGGETJES GESPROKEN ... MISSCHIEN KAN IK DIT VOGELJACHTGEDOE WEL GEBRUIKEN OM EEN MOOIE VAL VOOR ZE OP TE ZETTEN! ZE ZIJN AL ÉÉN KEER IN HET GROTE MOERAS TERECHTGEKOMEN TOEN ZE ACHTER DAT BEEST AANZATEN, HET IS BEST...
...MOGELIJK DAT HET NOG EENS EEN KEER GEBEURT!
PFFF! ZO IS HIJ WEL DIEP GENOEG, DENK IK! NU MOET IK ER NOG WAT TAKKEN EN WAT BLADEREN OVERHEEN LEGGEN EN KLAAR IS HET!
DE VOLGENDE OCHTEND ...
ALS WOLFJE DEZE LANGSPEELPLAAT MET AL DIE HAMER- EN ZAAGGELUIDEN HOORT, DENKT HIJ VAST DAT IK HARD AAN HET WERK BEN! SLIM BEDACHT AL ZEG IK 'T ZELF!
HIJ IS NOG DIEP IN SLAAP; DUS KAN IK MOOI 'T VOGELFLUITJE VAN HEM LENEN! HIJ ZAL WEL DENKEN DAT HIJ 'T VERLOREN HEEFT!
WERKPLAATS MIDAS WOLF NIET STOREN!
EN NU NAAR HET HUIS VAN DE BIGGETJES! DAN GA IK DAAR ERGENS IN DE BOSJES ZITTEN EN DIE KLAPOOG-PIEPER NADOEN...
EEN PAAR MINUTEN DAARNA...
PIEP! PIEP!
UH! HET LIJKT WEL OF ER EEN KLAPOOG-PIEPER VLAK VOOR ONS HUIS ZIT! DAT KAN TOCH NIET, ZO'N SCHUW BEEST...
JA HOOR, HET IS ER EEN! HIJ MOET DAAR ERGENS IN DE BOSJES ZITTEN! DAT IS NOG EENS GELUK HEBBEN... ZO DICHT BIJ HUIS! KNIR! KNAR!
PIEP! PIEP!
WACHT EENS, VOOR ALLE ZEKERHEID ZAL IK TOCH EERST WOLFJE MAAR EVEN OPBELLEN! HALLO!... HALLO!... BEN JIJ DAT, WOLFJE?...

JA, GOEIE MORGEN, KHOR!... WAT?... VADER?... O, DIE IS DRUK BEZIG IN Z'N WERKPLAATS! NOOR MAAR 'HS WAT EEN LAWAAI!
WERKPLAATS
MIDAS WOLF
NIET STOREN!
KRRRR!
BENG!
BENG!
VOORUIT, JONGENS, WE GAAN METEEN ACHTER HEM AAN! HIJ ZAL VAST NOG WEL ERGENS IN DE BUURT ZIJN!
HA, DAAR KOMEN ZE AAN! NU MOET IK ER WEL VOOR ZORGEN, DAT IK STEEDS ZO'H EIND VOOR ZE UIT BEN, DAT ZE ME NIET KUNNEN ZIEN!
EN DAN, AL HEEL GAUW...
HÉ, IK HOOR HEM HELEMAAL NIET MEER! IK VRAAG ME AF WELKE KANT HIJ IS OPGEVLOGEN! ZIEN JULLIE HEM SOMS?
SSST! STIL 'NS!
JA HOOR! DAAR HEB JE NEM AL! OP DIE TAK DAAR!
ACHTER ONS? DAH ZIJN WE HEM DUS GEWOOH VOORBIJ GE-LOPEN!
PIEP!
PIEP!
VLUG, JONGENS! MAAK GAUW EEN FOTO VAN HEM VOOR HIJ WEGVLIEGT! HIJ HEEFT ONS AL GEZIEN!
KLIK!
KLIK!
DAAR GAAT-IE! IK DENK DAT HIJ GESCHROKKEN IS VAN HET KLIKKEN VAN ONZE FOTOTOE-STELLEN!
NU HOOP IK MAAR DAT DE FOTO'S GOED GELUKT ZIJN!
INTUSSEN, EEN HEEL EIND VERDEROP...
IK ZIT VEEL TE VER VOOR ZE UIT... IK HEB TE HARD GELOPEN, DEHK IK! IK HOOR ZE NIET MEER!

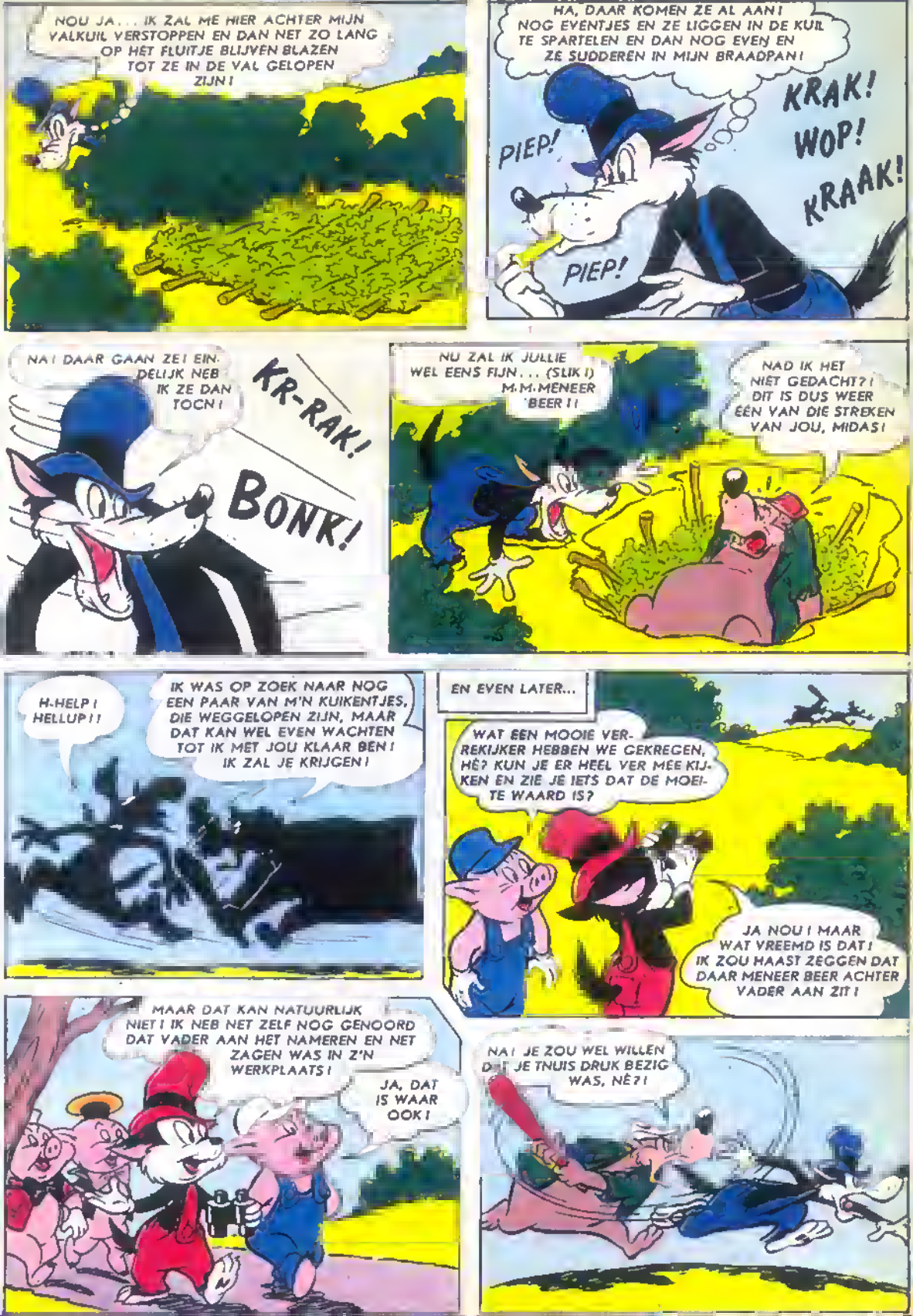
NOU JA... IK ZAL ME HIER ACHTER MIJN VALKUIL VERSTOPPEN EN DAN NET ZO LANG OP HET FLUITJE BLIJVEN BLAZEN TOT ZE IN DE VAL GELOPEN ZIJN!
HA, DAAR KOMEN ZE AL AAN! NOG EVENTJES EN ZE LIGGEN IN DE KUIL TE SPARTELEN EN DAN NOG EVEN EN ZE SUDDEREN IN MIJN BRAADPAN!
PIEP!
PIEP!
KRAK!
WOP!
KRAAK!
NA! DAAR GAAN ZE! EIN-DELIJK NEB IK ZE DAN TOCH!
KR-RAK!
BONK!
NU ZAL IK JULLIE WEL EENS FIJN... (SLIK!) M-M-MENEER BEER!!
NAD IK HET NIET GEDACHT?! DIT IS DUS WEER ÉÉN VAN DIE STREKEN VAN JOU, MIDAS!
H-HELP! HELLUP!!
IK WAS OP ZOEK NAAR NOG EEN PAAR VAN M'N KUIKENTJES, DIE WEGGELOPEN ZIJN, MAAR DAT KAN WEL EVEN WACHTEN TOT IK MET JOU KLAAR BEN! IK ZAL JE KRIJGEN!
EN EVEN LATER...
WAT EEN MOOIE VER-REKIJKER HEBBEN WE GEKREGEN, HÈ? KUN JE ER HEEL VER MEE KIJ-KEN EN ZIE JE IETS DAT DE MOEI-TE WAARD IS?
JA NOU! MAAR WAT VREEMD IS DAT! IK ZOU HAAST ZEGGEN DAT DAAR MENEER BEER ACHTER VADER AAN ZIT!
MAAR DAT KAN NATUURLIJK NIET! IK NEB NET ZELF NOG GENOORD DAT VADER AAN HET NAMEREN EN NET ZAGEN WAS IN Z'N WERKPLAATS!
JA, DAT IS WAAR OOK!
NA! JE ZOU WEL WILLEN DAT JE TNUIS DRUK BEZIG WAS, NÈ?!

Na een uitbarsting van de vulkaan Vesuvius komen Angela en Berto Baroni in een weeshuis in Rome terecht. Mario, een jongen die daar ook zit, laat de directrice door haar bed zakken en geeft Berto later hiervan de schuld. Angela en Berto weten uit het weeshuis weg te komen en verbergen zich in een goederentrein die naar Napels gaat. Ze willen terug naar hun verwoeste dorpje Veroni.

Het was heel vroeg in de ochtend van de volgende dag toen de goederentrein langzaam het station van Napels binnenreed. Berto en zijn zusje lagen nog heerlijk te slapen in hun schuilplaats tussen de kistjes groenten en bananen. Het zeildoek dat Berto in de wagon had gevonden, was een fijn bed voor hen geweest! Ongestoord hadden ze een dag en een nacht in de wagon kunnen verblijven. Slechts éénmaal was gedurende een van de vele keren dat de trein had gestopt, iemand in de wagon geweest, maar na even vluchtig rondgekeken te hebben, was hij er weer uitgesprongen. Hij vergat de deur aan de buitenkant goed op slot te doen....
Bij de volgende halte waren de kinderen de wagon uitgeglipt om aan een waterkraan, waar de locomotief moest bijtanken, ongemerkt in de duisternis hun dorst te lessen. De lange rit naar Napels was voor hen een plezierreisje geworden. Aan beide kanten van de schuifdeuren waren kleine getraliede raampjes voor frisse lucht en zo konden ze steeds zien waar ze waren. Verschillende plaatsnamen had Berto herkend, in de aardrijkskundelessen op school had hij die geleerd.
Krassend en piepend ging de goederentrein over een paar wissels. Buiten hoorden de kinderen mannen door elkaar schreeuwen.
„De trein wordt op een zijspoor gerangeerd," meende Berto. „We zijn zeker al in Napels."
„Gaan we er hier uit?" vroeg Angela angstig. Ze was liever binnen de veilige beschutting van de wagon gebleven, waar ze eindelijk eens voor het eerst rustig geslapen had sinds die verschrikkelijke nacht op de vulkaanhelling.
„Zouden ze ons in Napels niet aan onze weeshuiskleren herkennen?" vroeg Angela.
„Misschien heeft het weeshuis hier dezelfde kleren," meende Berto, „maar we zullen niet gemakkelijk aan andere kleren kunnen komen."
Met een ruk bleef de wagon opeens staan en buiten, in het duister, riep iemand: „Laten staan! Om zes uur lossen!"
„We moeten er uit vóór we ontdekt worden," fluisterde Berto en voorzichtig opende hij de

Hij zag een man met 'n lantaarn zwaaien, waarop de locomotief een kort fluitsignaal liet horen.

schuifdeur op een kier. Hij zag een man met 'n lantaarn staan zwaaien, waarop de locomotief een kort fluitsignaal liet horen en weg reed, de goederenwagons bleven op het zijspoor achter. De ouderwetse locomotief braakte een regen van vonken uit, die op de wagons en het emplacement neerdaalden. De man met de lantaarn bleef even staan

DE SP

VAN

voor de wagon, waarin Berto en Angela zaten, en noteerde de lettertekens die op de buitenwand stonden. Kort daarna was hij verdwenen.
Berto schoof de ijzeren deuren nu verder open en even later stonden ze hand in hand tussen de rails op het emplacement van het goederenstation. Waarheen? Goede raad was duur. Het was nog donker.... het hele emplacement was een warwinkel van rode, gele en groene lichtjes, sommige gingen aan en uit, andere verwisselden steeds van kleur, terwijl de lichten weerkaatst werden door de glimmende rails. Hier en daar stonden lange rijen goederenwagons op zijsporen, in de verte zagen ze een locomotief rangeren. Tussen de korte fluitsignalen van de locomotief klonk telkens het trompetje van de rangeerder, die af en toe met z'n rode lantaarn zwaaide.
Doelloos liepen de kinderen tussen de goederenwagons, niet wetend welke kant ze uit moesten gaan. Het was moeilijk lopen in het donker over de vele rails, wissels en dwarsliggers. Toen ze enige tijd zo hadden rondgedwaald stonden ze opeens voor een

Ze liepen nu tussen een aantal wagons door tot ze op een duister gedeelte van het emplacement kwamen. Nergens brandde er licht. Opeens bleef Berto staan.

EURTOCHT

ANGELA EN BERTO

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

man met een lamp in z'n hand. Onmiddellijk hief deze de lantaarn op om te zien wie hij voor zich had. „Wat doen jullie hier zo vroeg? Wat zoeken jullie?" vroeg hij bars, terwijl hij de lantaarn nu vlak voor Berto's gezicht hield.

„Eh.... m'n vader, die werkt hier!" zei de jongen.

„Hoe heet je dan?"

„Baroni."

„Ken ik niet! Jullie mogen hier helemaal niet komen. Dit is verboden terrein en bovendien veel te gevaarlijk. Maak dat je wegkomt, vlug!" en hij wees in de richting van een der goederenloodsen.

„Ja, meneer," antwoordde Berto gehoorzaam en met Angela begon hij in de aangewezen richting te lopen. Daar hoorden ze het trompetje van de rangeerder, die hen alweer vergeten was. Berto sprong, Angela nog steeds bij haar hand houdend, opzij weg. Ze liepen nu tussen een aantal wagons door tot ze op een duister gedeelte van het emplacement kwamen. Nergens brandde er licht. Er stonden lange rijen oude wagons. Opeens bleef Berto staan.

„Wat is er?" vroeg Angela verschrikt.

„Ik zag iets glinsteren.... wacht jij hier even, dan ga ik 'ns kijken wat het is." En geruisloos sloop Berto langs de oude goederenwagon en verdween er achter.

Angela drukte zich tegen de wagon aan, bang keek ze om zich heen. Ver weg hoorde ze het trompetje van de rangeerder en het fluiten van locomotieven. Opeens knarste er grind, vlakbij haar! Een donkere schaduw kwam naar haar toe, ze wilde schreeuwen, maar toen zag ze dat het Berto was. Gejaagd greep hij haar hand en trok haar mee.

„Er is daar een hek," fluisterde hij. „Ik ben er even langs gelopen om te zien of we er niet overheen kunnen klimmen, maar dat is niet eens nodig. Een eind verderop zit het los."

Kruipend langs het hek kwamen ze bij een plaats, waar het van onderen was losgeschoten. Berto trok het gaas wat verder omhoog, zodat Angela er onderdoor kon en kroop haar toen achterna. Ze bevonden zich nu op een terrein, waar wat struiken stonden en dat kennelijk dienst deed als opslagplaats voor oude metalen. Overal lagen pannen en buizen, oude verroeste pijpleidingen, stukken rails, zelfs karkassen van oude auto's. In de verte schenen een paar eenzame lantaarns.

„Daar moeten we naar toe," fluisterde Berto. Struikelend over het afval liepen ze verder, en al gauw stonden ze op 'n straat. Een vrachtwagen was even verderop geparkeerd en dat gaf Berto een idee.

„Laten we daarin kruipen, Angela. We zullen moeten wachten tot het dag wordt en dan gaan we op zoek naar een bus, die ons in de buurt van Veroni kan brengen, naar het zuiden."

De vrachtwagen was leeg. Vlug klommen de kinderen er in. Stil zaten ze daarna enige tijd in de wagen, beiden nog in hun weeshuiskleren.

Hoe lang ze daar gezeten hadden wisten ze niet, maar opeens schrokken ze wakker. Ze hoorden het portier van de wagen dichtslaan en de motor starten.

Voor in de cabine klonken stemmen van mannen.

„Er uit!" fluisterde Berto gejaagd en hij greep z'n zusje vast en duwde haar naar buiten.

Nauwelijks stonden ze op straat of de vrachtauto reed weg, hen in een nevel van stof en blauwe rook achterlatend.

Het was licht geworden en ze moesten nu vlug een bus zien te vinden, die hen naar 't zuiden zou brengen. Berto hield een krantenbezorger aan en vroeg: „Kunt u mij ook zeggen, waar we een bus naar Veroni kunnen vinden?"

Verbaasd keek de man hen aan. „Veroni? Daarheen gaan geen bussen, tenminste niet dat ik weet. Laat es kijken, Veroni bestaat toch niet meer na de laatste uitbarsting?"

„We moeten die kant op," hield Berto aan.

„Jullie kunnen bus D nemen, maar die gaat maar tot Malabra. Daar moet je overstappen, maar verder weet ik het niet. Je zou...."

„Dank u!" onderbrak Berto de man. „Eh.... waar kan ik een halte van bus D vinden, meneer?"

Even keek de man voor zich uit. „Twee blokken van hier, op de hoek," was het antwoord. „Als je daar...."

„Dank u," zei Berto en vóór de man gelegenheid had meer te zeggen, waren ze alweer doorgelopen. Bus D, twee blokken verderop. Daar vonden ze vlakbij een kruispunt het bordje van een bushalte met de letter D. Het enige wat ze nu konden doen, was afwachten tot bus D zou verschijnen. De zon was opgekomen en het verkeer op straat begon steeds drukker te worden. Aan de overkant zagen ze een politieagent lopen. Vlug verscholen Angela en Berto zich achter een boom. Als hij hun weeshuiskleren zag, zouden ze vast niet de kans krijgen in Veroni te komen! Maar de agent liep gewoon door.

„Weet je, dat het vandaag de verjaardag van moeder is, Angela?" vroeg Berto.

„Jullie zijn dus ontsnapt uit het weeshuis in Rome, hè? Dat ziet er niet zo mooi voor jullie uit, jongelui....!"

„Ja," zuchtte Angela, die probeerde haar tranen terug te dringen. „Daarom ben ik zo blij dat we juist vandaag terugkeren naar huis. We zullen wat witte bloemen voor haar plukken.... daar hield ze zo van."

„Misschien...." begon Berto, maar hield meteen op, toen hij een hand op z'n schouder voelde.

„Zo, zo!" klonk een zware stem achter hem. „Weeshuiskinderen, hè? Dan zijn jullie zeker die twee, die uit het weeshuis in Rome ontsnapt zijn en waar wij naar uit moesten kijken!"

Verschrikt draaide Berto zich om. De agent, die ze net aan de overkant voorbij hadden zien lopen, had hen dus wèl gezien.... Hij hield Angela en Berto stevig vast, er was geen ontkomen aan. „Hoe zijn jullie hier eigenlijk midden in Na.... nou ja," onderbrak hij zichzelf, „dat hoor ik straks wel. Gaan jullie maar eens met me mee!"

Hij bracht de kinderen naar het politiebureau en klopte daar op een brede deur. „Ja, binnen!" klonk het. De agent maakte de deur open en schoof Angela en Berto voor zich uit de kamer in. „Deze twee kinderen zag ik bij een halte op een bus staan wachten, inspecteur," zei hij. „Ik heb ze maar meegenomen. Waarschijnlijk zijn het die twee weeskinderen waarover gisteren door de politie in Rome is opgebeld."

De inspecteur keek de beide kinderen aan. „Zijn jullie Angela en Berto Baroni?"

„Ja meneer," zei Berto, die wel wist dat ontkennen hem toch niet zou helpen.

„Jullie zijn dus ontsnapt uit het weeshuis in Rome, hè? Dat ziet er niet zo mooi uit voor jullie. Waarom zijn jullie daar eigenlijk weggelopen? Jullie hebben toch geen ouders meer? En dan is dat de enige plaats waar jullie terecht kunnen!"

„Ja maar, vader...." begon Angela en barstte toen in huilen uit. De teleurstelling, dat ze nu tòch niet in Veroni zouden kunnen komen, was te groot voor haar. Berto sloeg een arm om haar heen en keek de inspecteur aan. Toen begon hij te vertellen, dat ze uit Veroni kwamen, dat ze bij de uitbarsling van de Vesuvius net op de vulkaanhelling waren en dat ze daarna in Rome terecht waren gekomen, omdat ze dachten, dat hun vader misschien wel bij hun oom zou zijn, die daar woonde. Hij vertelde de inspecteur alles, wat ze hadden meegemaakt. „Vandaag is het de verjaardag van m'n moeder en daarom wilden we met de bus naar Veroni om bloemen te leggen op de plaats waar ons huis heeft gestaan," besloot hij.

De inspecteur had hem zonder hem te onderbreken helemaal laten uitvertellen. Hij keek de kinderen onderzoekend aan. „Weet je wat?" zei hij, „ik moet vandaag toch nog even met m'n jeep die kant op. Wat zouden

Enige tijd later verliet een ontroerde vader met twee overgelukkige kinderen de ruïne van de boerderij....

De inspecteur stopte de jeep en keek glimlachend Angela na, die, gevolgd door Berto, het veld in rende.

jullie er van zeggen, als jullie met me meereden, dan kunnen jullie onderweg wel wat bloemen plukken en die bij jullie huis neerleggen."

Ongelovig keek Berto de inspecteur aan en dan ineens voelde hij de armen van Angela om z'n hals. „Berto!" riep ze. „Heb je dat gehoord? We gaan toch naar Veroni!" Plotseling had het leven ook voor hen een pleziertge wending genomen en enkele minuten later zaten ze achterin de politiejeep, die door de inspecteur zelf werd bestuurd.

Voor hen uit zagen ze de machtige Vesuvius opdoemen, maar ze bekeken de vulkaan nu met heel andere ogen dan ze gedaan badden vóór de uitbarsting. „De berg spreekt," zei men altijd in Veroni. De berg had gesproken, en Angela en Berto konden er van meepraten!

De Vesuvius braakte nog steeds dikke rookwolken uit en het leek er veel op, dat de vulkaan nog steeds niet uitgesproken was. Zou hij wel ooit uitgesproken raken?

„Stop!" riep Angela opeens. „Stop! Veldbloemen!"

Op enige afstand van de weg had ze wat witte veldbloemen gezien, precies dezelfde als ze indertijd op de berghelling voor hun moeder hadden verzameld. De inspecteur stopte de jeep en keek glimlachend Angela na, die, gevolgd door Berto, het veld in rende en even later met een grote bos frisse witte veldbloemen terugkeerde.

„Voor moeder!" zei het meisje ernstig.

„Arme kinderen," mompelde de politieman, terwijl hij, in gedachten verzonken, de Vesuvius tegemoet reed.

Niet lang daarna stopte de jeep voor de overblijfselen van een tuinhek. Op enige afstand daarvan stond de ruïne van 'n volkomen uitgebrande en verwoeste boerderij, grote rotsblokken lagen overal in 't rond....

„Baroni," las de inspecteur op een half verroest naambordje. „Zo, zo, hebben jullie hier gewoond."

Zwijgend nam Berto zijn zusje bij de hand en langzaam liepen ze naar de ruïne. Op de plaats waar het ziekbed van hun moeder had gestaan, legde Angela haar veldbloemen neer. Ze hulde zachtjes, terwijl ze door haar tranen heen flutsterde: „Witte veldbloemen, moeder, waar u zo veel van houdt, weet u wel....?"

Berto stond voorover gebogen, zijn lippen stijf op elkaar geklemd en een arm om zijn zusje geslagen. Hij voelde een zware hand op zijn schouder en langzaam richtte hij zich op. „Inspecteur," zei hij zacht, „hier stond vroeger het ziekbed va.... Vader!!!"

„Vadertje!" gilde Angela en een ogenblik stonden de kinderen als aan de grond genageld. Naast hen stond vader Baroni, een grote bos witte veldbloemen in z'n bevende hand, terwijl de tranen over zijn verweerde wangen rolden.

„Kinderen...." zei hij moeilijk, „ik dacht dat jullie...."

„Wij ook!" fluisterde Berto en Angela tegelijk.

Enige tijd later verliet een oud geworden, ontroerde vader met zijn twee overgelukkige kinderen de ruïne van de boerderij. Zwijgend keken ze nog eenmaal om. Scherp staken de lelieblanke bloemen af tegen de zwartgeblakerde omgeving....

EINDE

Volgende week begint ons nieuwe, spannende vervolgverhaal

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

door de Engelse schrijver R. J. McGregor, die zich met zijn boeken de vriendschap van duizenden jongens en meisjes heeft verworven!

IN dit verhaal kunnen jullie lezen hoe de ouders van Alison, Gordon en John Douglas een huis kopen, dat vlak bij zee ligt. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen mogen vast in de tuin gaan kamperen. Mijnheer en mevrouw Douglas hadden dat zeker niet goed gevonden als ze hadden geweten wat de kinderen tijdens hun vakantie daar allemaal zouden meemaken. Wat er dan gebeurt? Dat vertel ik niet, maar je kunt

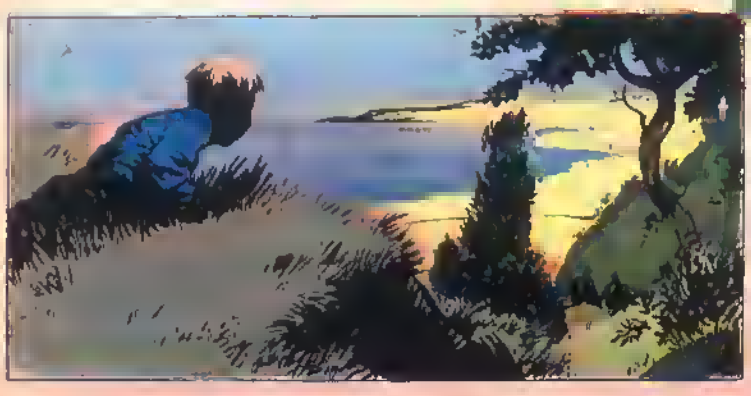

Boven: „Jou zal ik hebben!" riep John uit, maar vlak voordat hij bij het konijntje was, huppelde het snel een andere kant op. Links: „Pssst, jongens, ik zie de Brimleys!" fluisterde hij.

ervan verzekerd zijn dat

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

zo'n fijn en boeiend verhaal is, als je nog zelden hebt gelezen. De bekende tekenaar Hans Kresse heeft er weer prachtige illustraties bij gemaakt. Veel plezier ermee!

OOM DONALD

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

ER WOONDE NU AL EEN NELE TIJD EEN PLAGIAAN IN HET BOS EN DIT NARE DIER BEZORGDE IEDEREEN VEEL LAST. OLLE EN PUK HADDEN AL VAN ALLES GEPROBEERD OM HEM TE VERJAGEN OF TE VANGEN, MAAR DAT MISLUKTE STEEDS. ZE HADDEN GETRACHT HEM TE VERDRIJVEN MET LAWAAI EN ROOK; ZE HADDEN EEN KUIL VOOR HEM GEGRAVEN, EEN VAL GEBOUWD, MAAR DE PLAGIAAN WAS ZO SLIM, DAT OLLE EN PUK STEEDS NET SLACHTOFFER WERDEN VAN HUN EIGEN BEDENKSELS. MAAR NU WAS DE TOESTAND TOCH WEL HEEL ERNSTIG. TERWIJL ZE DE PLAGIAAN ACHTERNA ZATEN, VLUCHTTE HET DIER OVER EEN PLANK NAAR DE OVERKANT VAN EEN SNELSTROMENDE RIVIER. TOEN OLLE EN PUK HEM WILDEN VOLGEN, ZAKTEN ZE DOOR DE PLANK EN NU WERDEN ZE HULPELOOS MEEGESLEURD DOOR HET BRUISENDE WATER.....

BLUB... PUK... WE ZIJN VERLOREN! ER IS NIEMAND, DIE ONS... BLUB... NOG KAN REDDEN!

BLUH-BLAH-BAH... WAT NAAR, HÈ!

TJIEP... TJIEP... KRAWASH!

MAAR TOCH KWAM ER HULP VOOR DE ARME DRENKELINGEN. EEN TOUW WERD HUN TOEGEWORPEN, DAT ZIJ VLUG BEETPAKTEN EN...

HABA BOEBA HA!

...MET DE LASSO, DIE HIJ VAN MIJ HEEFT GESTOLEN...

W-WE ZIJN GERED, PUK... DOOR DE P-PLAGIAAN...

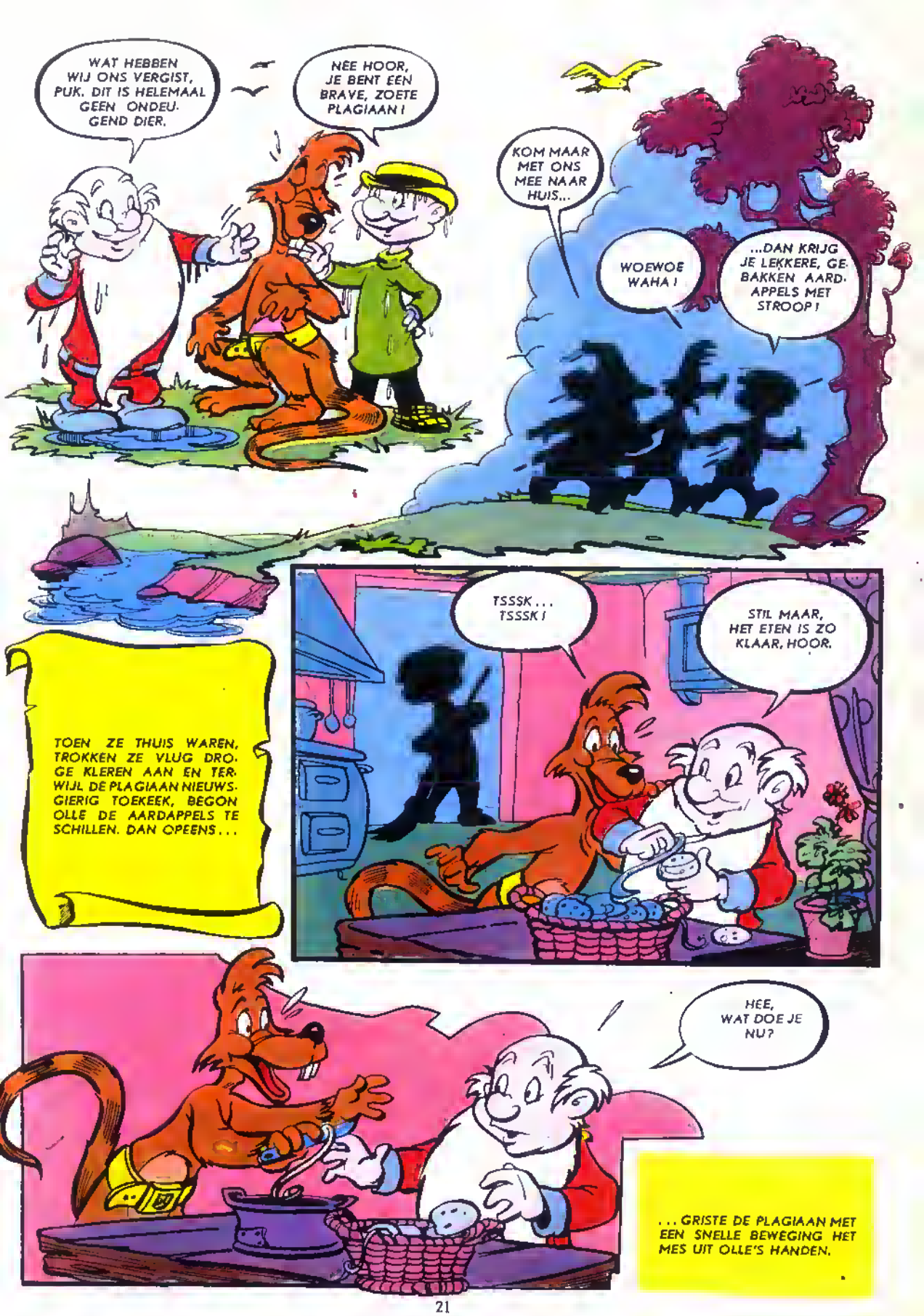
WAT HEBBEN WIJ ONS VERGIST, PUK. DIT IS HELEMAAL GEEN ONDEUGEND DIER.
NEE HOOR, JE BENT EEN BRAVE, ZOETE PLAGIAAN!
KOM MAAR MET ONS MEE NAAR HUIS...
WOEWOE WAHA!
...DAN KRIJG JE LEKKERE, GEBAKKEN AARDAPPELS MET STROOP!
TOEN ZE THUIS WAREN, TROKKEN ZE VLUG DROGE KLEREN AAN EN TERWIJL DE PLAGIAAN NIEUWSGIERIG TOEKEEK, BEGON OLLE DE AARDAPPELS TE SCHILLEN. DAN OPEENS...
TSSSK... TSSSK!
STIL MAAR, HET ETEN IS ZO KLAAR, HOOR.
HEE, WAT DOE JE NU?
...GRISTE DE PLAGIAAN MET EEN SNELLE BEWEGING HET MES UIT OLLE'S HANDEN.

JA, DAT WAS ZO. DE PLAGIAAN HAD ZICH STEEDS MET HET WERK VAN DE KOBOSSER BEMOEID, OMDAT HET DIER ZO GRAAG WILDE LEREN. NU, OLLE GAF HET DAAR VOLOP DE GELEGENHEID VOOR. HET DUURDE NIET LANG, OF HET LIEVE DIER DEED AL HET WERK VOOR HEM. DAT VOND OLLE NATUURLIJK FIJN EN DE PLAGIAAN VOND HET OOK PRACHTIG. ALLEEN PUK MOPPERDE WEL EENS . . .

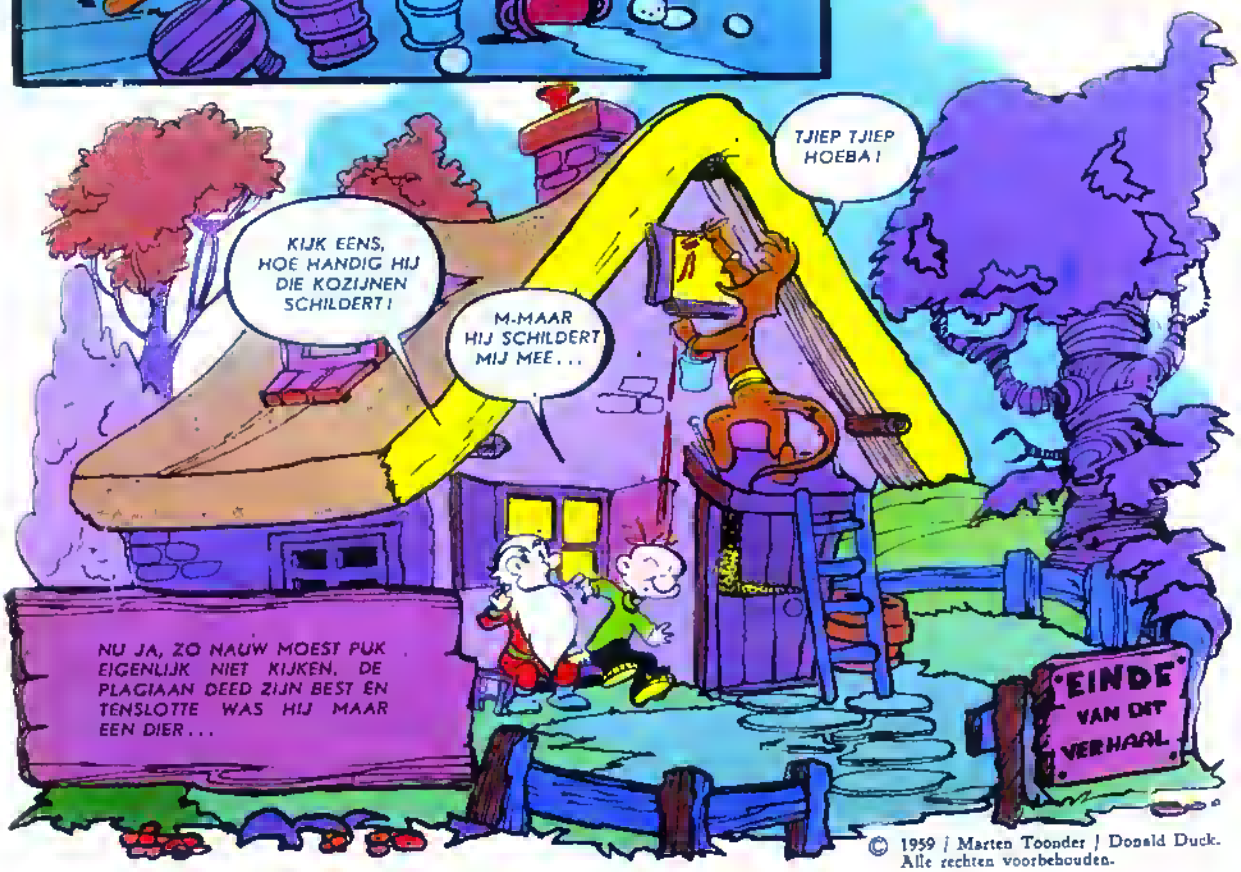

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

RAKKER

DOOR Walt Disney

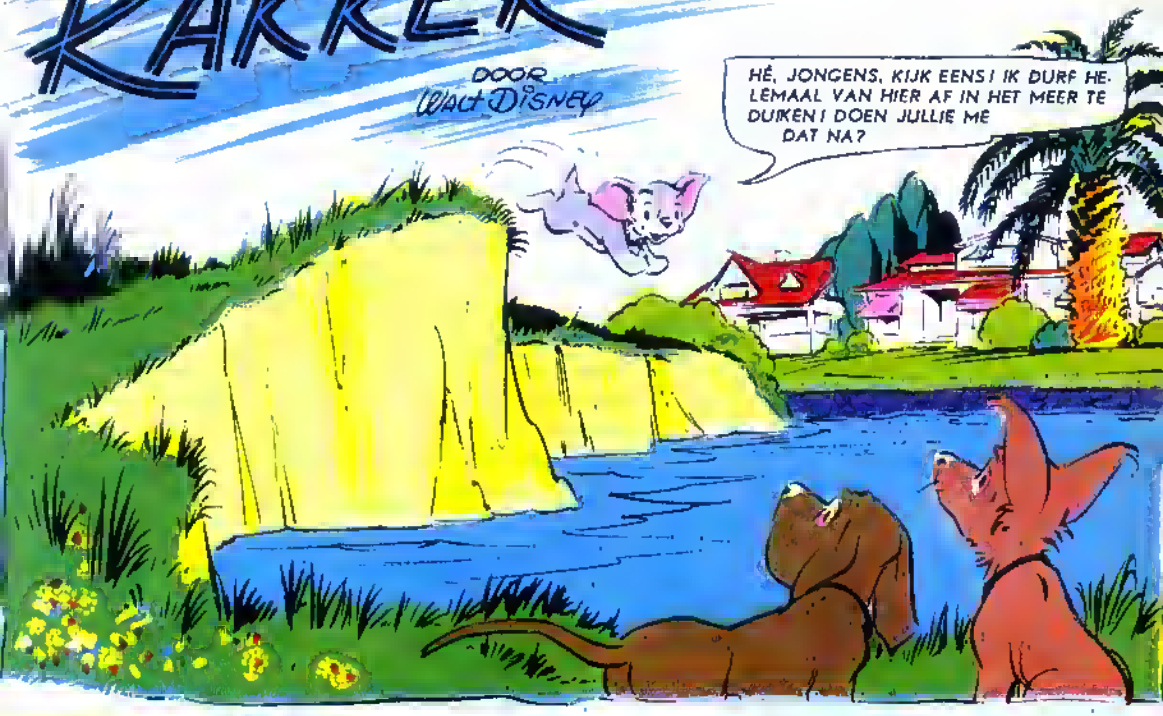

HOE KUNNEN ZE IN VREDESNAAM DE KUNSTJES, DIE MENSEN MAKEN, MOOIER VINDEN DAN DIE VAN MIJ?! IK ZAL ZE WEL 'NS VERT...

CIRCUS

O, IS HET 'M DAT! HET ZIJN DUS NIET MENSEN, MAAR EEN HOND, DIE ZE HEEFT WEGGELOKT!

De BEROEMDE PLONZER

KOMT DAT ZIEN!

DE DUIKENDE DURFAL

IK MOEST OOK MAAR 'NS GAAN KIJKEN... MAAR NATUURLIJK ZAL IK NIET VOOR HEM KLAPPEN, DA'S LOGISCH!

MOET JE ZIEN, RAKKER! HIJ GAAT VAN DAT STOELTJE DAAR IN DIE BAK MET WATER DUIKEN!

VAN DAT KLEINE LAGE STOELTJE? NOU, DAAR IS NOGAL WAT AAN, ZEG!

NEE, NATUURLIJK NIET! VAN DIE PLANK DAAR BOVEN IN DE PAAL, SUFFERD!

O...

DAAR GAAT-IE! HIJ DURFT WEL, HÈ?

JIPPIE! DAT IS NOG 'NS EEN DAPPERE HOND!

IK VIND ER NIETS AAN!

PLONS!

WACHT NOG EVENTJES, RAKKER! NU BEGINT HIJ PAS GOED, LET MAAR 'NS OP!
WAT?
KIJK! ZE GAAN 'N OLIEVUURTJE OP 'T WATER AANSTEKEN!
HM... IS HIJ SOMS BANG DAT HIJ KOUDE VOETEN KRIJGT IN HET WATER OF ZO?
EN NU GAAT PLONZER NOG VOOR-BIJ HET PLANKJE, KLIMT HELEMAAL NAAR HET UITERSTE TOPJE VAN DE PAAL EN DUIKT DAAR VAN AF! LET OP!
BAH! ALS HIJ ECHT DAPPER WAS, ZOU HIJ IN EEN KUIP MET ZEPE-RIG BADWATER DUIKEN!
ZIE JE HOE-VEEL SALTO'S HIJ MAAKT, TER WIJL HIJ NAAR BENEDEN KOMT?
IK BEGRIJP ECHT NIET WAAR JUL-LIE JE ZO DRUK OVER MAKEN!
BRAVO!! MET Z'N GROTE PLONS HEEFT HIJ HET VUUR GEDOOFD!
IK VIND ER NIETS AAN!
HI! HI! JE BENT JALOERS OP HEM, RAKKER, OMDAT JE HET ZELF NIET KUNT!
O, DACHT JE DAT! NOU, WACHT DAN MAAR EENS [illegible] T JES!

ALS DE BEROEMDE PLONZER HET KAN, DAN KAN DE NOG VEEL BEROEMDER RAKKER HET NET ZO GOED!
HÉ! WEG DAAR, BEEST! VOORUIT! SCHIET OP!
HA! PROBEER ME EERST MAAR 'NS TE VANGEN!
STOP! JE MOET ER EEN HELE TIJD VOOR GEOEFEND HEBBEN VOOR JE VAN ZO'N HOOGTE IN ÉÉN METER WATER KUNT SPRINGEN!
W-W-WAT? ÉÉN METER WATER?
HET M-MEERTJE IS V-V-VEEL DIEPER D-DAN DAT!
(SLIK!) DAT HADDEN ZE ME WEL EENS MOGEN VERTELLEN!
IK... IK DURF NIET...
HÉ, WAAR KOMT DIE ROOK VANDAAN?
ER IS BRAND! EN NIEMAND HEEFT HET IN DE GATEN!
WRAF! WAF! WRAF!
HA! HA! ZIE JE DAT? HIJ IS BANG!
KANTOOR
HA! HA!
ZE BEGRIJPEN NIET WAT IK BEDOEL...
IK ZAL ER IETS ANDERS OP MOETEN VINDEN... EN GAUW OOK, ANDERS IS HET AL TE LAAT!
OCH, DAT ARME HONDJE!
IK BEN BLIJ DAT IK NET EEN WEEK GELEDEN DIT KUNSTJE VAN EEN JACHTHOND HEB GELEERD!
KIJK... HIJ WIJST DIE KANT OP...
BRAND! BRAND!! WE MOETEN HET VUUR UITMAKEN VOOR HET OVERSLAAT NAAR DE GROTE TENT!

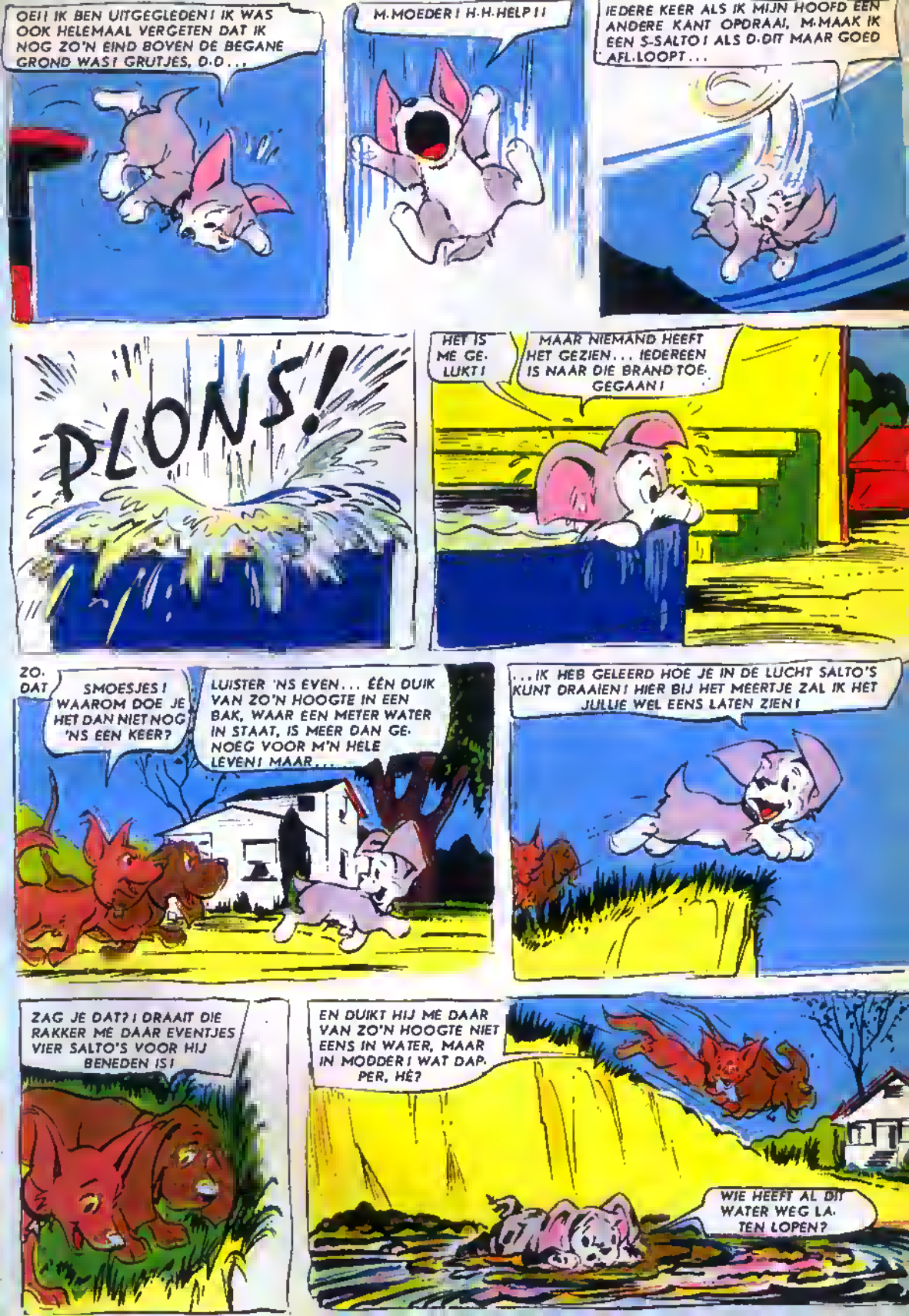
OEI! IK BEN UITGEGLEDEN! IK WAS OOK HELEMAAL VERGETEN DAT IK NOG ZO'N EIND BOVEN DE BEGANE GROND WAS! GRUTJES, D-D...
M-MOEDER! H-H-HELP!!
IEDERE KEER ALS IK MIJN HOOFD EEN ANDERE KANT OPDRAAI, M-MAAK IK EEN S-SALTO! ALS D-DIT MAAR GOED AFL-LOOPT...
PLONS!
HET IS ME GE-LUKT!
MAAR NIEMAND HEEFT HET GEZIEN... IEDEREEN IS NAAR DIE BRAND TOE-GEGAAN!
ZO-DAT
SMOESJES! WAAROM DOE JE HET DAN NIET NOG 'NS EEN KEER?
LUISTER 'NS EVEN... ÉÉN DUIK VAN ZO'N HOOGTE IN EEN BAK, WAAR EEN METER WATER IN STAAT, IS MEER DAN GE-NOEG VOOR M'N HELE LEVEN! MAAR...
...IK HEB GELEERD HOE JE IN DE LUCHT SALTO'S KUNT DRAAIEN! HIER BIJ HET MEERTJE ZAL IK HET JULLIE WEL EENS LATEN ZIEN!
ZAG JE DAT?! DRAAIT DIE RAKKER ME DAAR EVENTJES VIER SALTO'S VOOR HIJ BENEDEN IS!
EN DUIKT HIJ ME DAAR VAN ZO'N HOOGTE NIET EENS IN WATER, MAAR IN MODDER! WAT DAP-PER, HÉ?
WIE HEEFT AL DIT WATER WEG LA-TEN LOPEN?

TOM POES

EN HET WEERKRISTAL

OP EEN EENZAAM EILAND ZAT PROFESSOR SICKBOCK EN VEROORZAAKTE MET HET GESTOLEN WEERKRISTAL DE ENE STORM NA DE ANDERE. DE ALBATROS STOOMDE NAAR HET EILAND EN KWAM TERECHT IN EEN VRESELIJKE CYCLOON. MAAR DANK ZIJ HET ZEEMANSCHAP VAN KAPITEIN WAL RUS WISTEN ZIJ ER AAN TE ONTKOMEN.

ONS DRIETAL EEN TUNNEL EN ONVERVAARD ZWOMMEN ZE NAAR BINNEN.

EI, EI... BEZOEKERS! DIE ZAL IK OP WETENSCHAPPELIJKE WIJZE WELKOM HETEN.
TOEN EEN ALARMSCHEL BEGON TE RINKELEN, GREEP DE PROFESSOR NAAR EEN HEFBOOM...

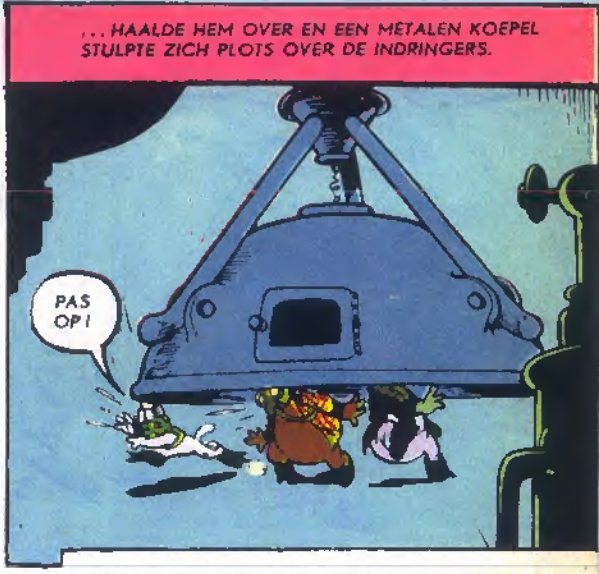
...HAALDE HEM OVER EN EEN METALEN KOEPEL STULPTE ZICH PLOTS OVER DE INDRINGERS.
PAS OP!

HELA! LAAT ONS NIER NIET ZITTEN ALS OVERGENAALDE LANDGARNALEN IN EEN NET! HELP ONS ER UIT!
WACHT EVEN – IK KOM ZO TERUG!

NA NA, MIJN KLEINE VRIEND TOM POES IN EEN KIKKERPAKJE! WAT KOMT GE NIER DOEN, MANNEKE? ZOEKT GE IETS?
EH... JAWEL! EN...

IK ZOEK JE WEERMACHINE!
NELA! WACHT EVEN! KOM NIER! GE ZULT ONGELUKKEN MAKEN! STA OF... EN... IK WORD BOOS!
NOODWEER

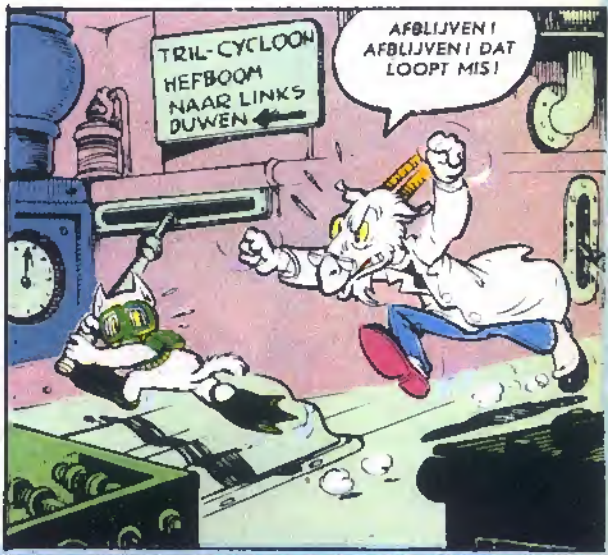
TRIL-CYCLOON HEFBOOM NAAR LINKS DUWEN
AFBLIJVEN! AFBLIJVEN! DAT LOOPT MIS!

EN HET GING OOK MIS. EEN GEWELDIG NOODWEER ONTLASTE ZICH PRECIES BOVEN HET EILAND.
NET IS AL TE LAAT! DEZE VLOEDGOLVEN ZULLEN DE APPARATEN VERNIELEN!... NET EILAND ZAL WORDEN WEGGESLAGEN!
DE KOLKENDE WATERMASSA STEEG HOGER EN HOGER IN NET WEERSTATION...
GELUKKIG HEB IK NOG MIJN EENMANS-DUIKBOOT!
EINDELIJK HEB IK DAN HET WEERKRISTAL TERUG! NU HEER BOMMEL EN DE KAPITEIN NOG...
GELUKKIG! DE OPWAARTSE DRUK DOET DE KOEPEL KANTELEN. NU MOETEN WE VLUG TERUG NAAR HET SCHIP.
HA, DE DIEVEN VAN MIJN WEERKRISTAL! IK ZAL NUN EEN KASTIJDING MET EEN HARPOEN TOEDIENEN!
MAAR ALLE GEVAAR BLEEK NOG NIET TE ZIJN GEWEKEN!

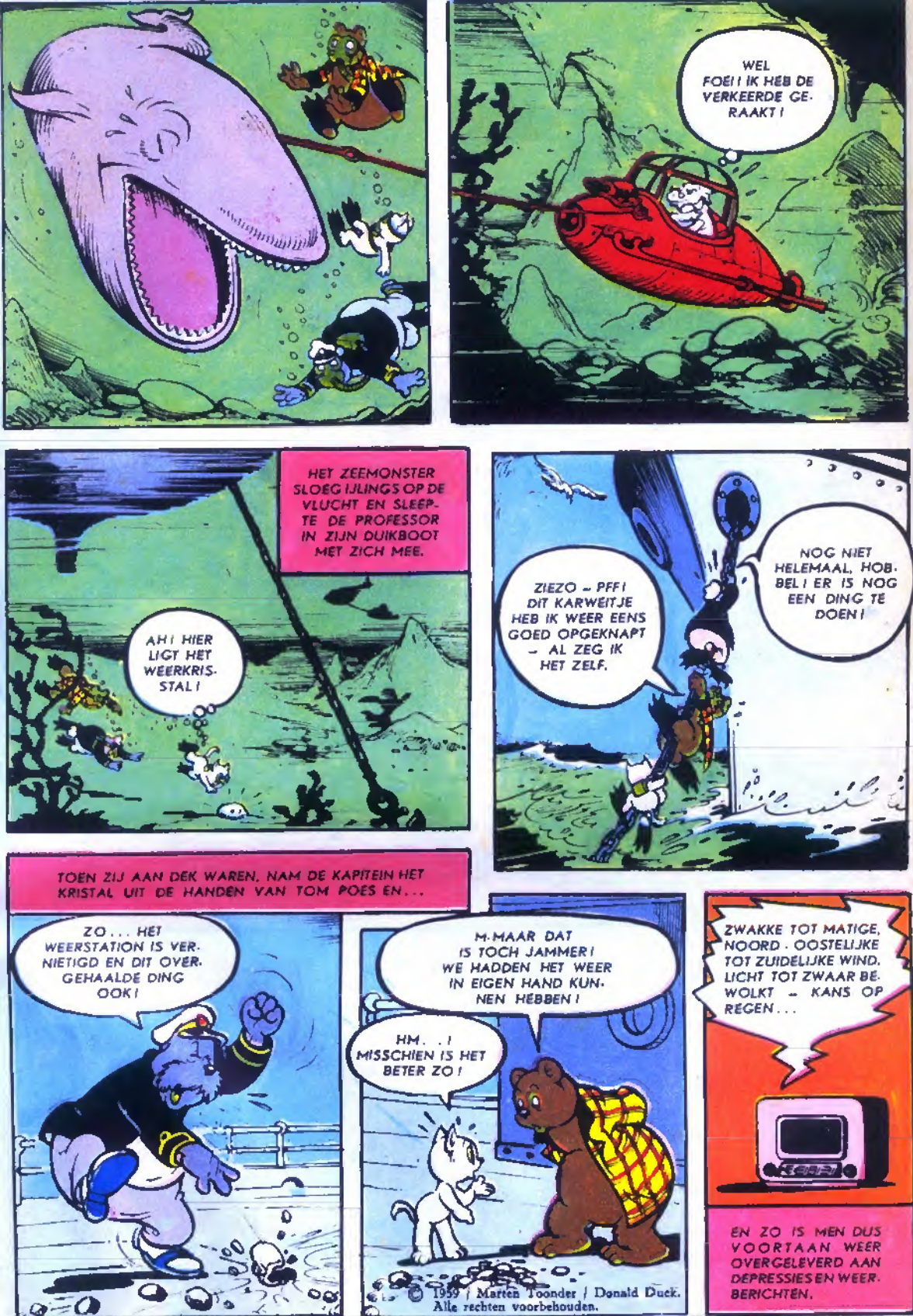

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

HOERA, HET WINTER-BOEK!

UIT duizenden kinderkelen weerklinkt elk jaar de daverende roep: „Hoera, het WINTERBOEK!" Geen wonder! Het WINTERBOEK is een boek, waarin uw kinderen nimmer uitgelezen raken en waarnaar ze telkens opnieuw grijpen om nóg eens en nóg eens te genieten van de prachtige verhalen, de leuke versjes, de grappige tekeningen en de vele raadsels en puzzels. Een boek voor jongens en voor meisjes! Voor duizenden kinderen is het WINTERBOEK, dat ditmaal kleurrijker is dan ooit, en gestoken in een prachtige kleurenomslag, een jaarlijks terugkerend feest en maandenlang zien ze er reikhalzend naar uit. Stel uw kinderen niet teleur! Laat ze deel hebben aan dit boekenfeest en verras ze met dit prachtige boek, waarvoor ze U het hele jaar dankbaar zullen zijn. Maar laat uw wederverkoper direct een exemplaar voor U reserveren. Het WINTERBOEK, uitsluitend bestemd voor onze abonnees, is verkrijgbaar bij de wederverkopers van ons blad.

DE PRIJS BEDRAAGT f 3,65

Abonnees, die ons blad per post ontvangen, kunnen het WINTERBOEK bestellen per postwissel of per postgiro 477 682 onder vermelding van de titel. (Buitenland: 50 cent extra voor porto, waarna toezending per zeepost volgt.) Voor onze abonnees in België te bet WINTERBOEK verkrijgbaar bij De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontetraat 24, Berchem-Antwerpen à Fr. 65.—, betalingen per postmandaat op P.C.R. 86 491, en bij de winkeliers-verkopers.

Zorg, dat U er ditmaal tijdig bij bent!